PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta paplašinātā sastāvā)

2005. gada 15. martā *

Lieta T-29/02

Global Electronic Finance Management (GEF) SA, Brisele (Beļģija), ko pārstāv M. E. Storms [*M. E. Storme*] un A. Gobjē [*A. Gobien*], avocats,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv R. Liāls [*R. Lyal*] un K. Žiolito [*C. Giolito*], pārstāvji, kam palīdz J. Staiks [*J. Stuyck*], advokāts, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

par prasību saskaņā ar šķīrējklauzulu EKL 238. panta izpratnē likt Komisijai samaksāt summu EUR 40 693 apmērā un izdot kredīta paziņojumu par summu EUR 273 516, no vienas puses, un Komisijas pretprasību, saskaņā ar kuru prasītājai

* Tiesvedības valoda — angļu.

jāatlīdzina Komisijai summa EUR 273 516 apmērā, kā arī kavējuma procenti 7 % apmērā gadā, skaitot no 2001. gada 1. septembra, no otras puses.

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA
(pirmā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs B. Vesterdorfs [*B. Vesterdorf*], tiesneši P. Jēgers [*P. Jaeger*], P. Mengoci [*P. Mengozzi*], M. E. Martinša Ribeiru [*M. E. Martins Ribeiro*] un F. Deuss [*F. Dehousse*],

sekretārs J. Plingerss [*J. Plingers*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2004. gada 30. martā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Līgums, par kuru ir strīds

1 Eiropas Kopiena, ko pārstāv Komisija, ar prasītāju, sabiedrību *Global Electronic Finance Management SA* (turpmāk tekstā — "*GEF*"), ko pārstāv ģenerāldirektors un pilnvarotais administrators Goldfingers [*Goldfinger*], 1997. gada 21. augustā

noslēdza līgumu "Esprit Network of Excellence Working Group — 26069 — Financial Issues Working Group Support" (*FIWG*) (turpmāk tekstā — "Līgums").

2 Līgums noslēgts saskaņā ar Padomes 1994. gada 23. novembra Lēmumu 94/802/EK, ar ko izveido īpašu pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu programmu informācijas tehnoloģiju jomā (no 1994. līdz 1998. gadam) (OV L 334, 24. lpp.).

3 Ar Lēmuma 94/802 III pielikumu paredzēts īstenot šo programmu kā netiešus pasākumus, kuros Kopiena finansiāli atbalstīs pētniecību un tehnoloģiju attīstību (PTA), tai skaitā demonstrējumus, ko veic trešās personas vienas pašas vai sadarbībā ar Kopējā pētniecības centra (KPC) institūtiem.

4 Padomes 1994. gada 21. novembra Lēmums 94/763/EK par noteikumiem uzņēmumu, pētniecības centru un universitāšu dalībai Eiropas Kopienas pētniecībā, tehnoloģiju attīstībā un demonstrējumos (OV L 306, 8. lpp.), konkrēti, tā 6. pants paredz, ka par atlasītajiem PTA pasākumu priekšlikumiem ir jānoslēdz līgumi starp Kopienu un attiecīgā pasākuma dalībniekiem, tajos precizējot šo pasākumu administratīvās, finansiālās un tehniskās uzraudzības kārtību.

5 Saskaņā ar Līgumu elektroniskajās finansēs specializētajai konsultāciju sabiedrībai *GEF* bija jāpalīdz *Financial Issues Working Group* (darba grupa finanšu jautājumos, turpmāk tekstā — *"FIWG"*) veikt dažādus uzdevumus un pasākumus. Uzdotais projekts saskaņā ar Līguma 1. panta 1. punktu bija definēts Līguma I pielikumā

"Technical Annex" (turpmāk tekstā — "Tehniskais pielikums"). Saskaņā ar šo pielikumu *FIWG* darbojās dažādu nozaru pārstāvji, un tās uzdevums bija veicināt novatorisku maksājumu un darījumu sistēmu izstrādi un ieviešanu, lai veiksmīgi nodrošinātu elektroniskās tirdzniecības un elektronisko finanšu darījumu apjoma pieaugumu Eiropas Savienībā.

6 Saskaņā ar Līguma 2. panta 1. punktu projekta ilgums noteikts uz 24 mēnešiem, skaitot no 1997. gada 4. jūlija, respektīvi, Līguma darbības sākuma datuma. Finanšu noteikumi izklāstīti Līguma 3.–5. pantā un tā II pielikuma "General Conditions" 12.–17. pantā (turpmāk tekstā — "Vispārīgie nosacījumi").

7 Prasības pielikumam pievienotajā versijā Tehniskā pielikuma 7. punktā (14. un 15. lpp.) ir piecas tabulas, no kurām četras ir ar nosaukumiem "Table 1. Human Resources Requirements per Task (in man/days)", "Table 2. Cost estimates per Task (in ECU)", "Table 3. Unit Costs Assumptions (in ECU)", "Table 4. Total cost estimates per Task (in ECU)", bet piektā attiecas uz izmaksu sadalījumu pa resursu kategorijām. Šajās tabulās norādītas dažādas projekta īstenošanai nepieciešamo izmaksu un citu resursu aplēses.

8 *GEF* atbildēs uz Pirmās instances tiesas jautājumiem kā 3. pielikums sniegta cita Tehniskā pielikuma versija, kuras 3.7. punktā ir četras tabulas ar nosaukumiem "Table 1. Human Resources Requirements per Task (in man/days)", "Table 2. Cost estimates per Task (in ECU)", "Table 4. Total cost estimates per Task (in ECU)" un "Table 5. Cost estimates per resource category (in ECU)". Šie abi tehniskie pielikumi atšķiras ar to, ka otrajā ir jaunas lappuses (1., 3.–16. un 25. lpp.), cita virsrakstu numerācija, kā arī 3.7. punktā iekļauta 5. tabula, izņemta 3. tabula, un 2. un 4. tabulā norādīti atšķirīgi skaitļi.

9 Līguma 3. panta 2. punktā paredzēts, ka Komisijai ir jāsedz 100 % atlīdzināmo projekta izmaksu līdz ECU 440 000. Saskaņā ar Līguma 3. panta 1. punktu šī summa atbilst aplēstajām projekta kopējām izmaksām.

10 Līguma 4. pantā ir noteikts, ka:

"Komisija sniedz savu ieguldījumu projekta īstenošanā ECU, ievērojot šādu kārtību:

— tā pārskaita avansu ECU 165 000 (viens simts sešdesmit pieci tūkstoši) apmērā divus mēnešus pēc līgumslēdzēju pušu pēdējā paraksta uzlikšanas;

— tā veic iemaksas, katru no tām pārskaitot divu mēnešu laikā pēc attiecīgo periodisko progresa ziņojumu un izdevumu pārskatu apstiprināšanas. Avanss un iemaksas kopā nedrīkst pārsniegt ECU 396 000, kas ir Komisijas maksimālais ieguldījums projektā;

— Komisijas kopējā ieguldījuma atlikumu [ieturētos ECU 44 000 (četrdesmit četri tūkstoši)] pārskaita divu mēnešu laikā pēc tam, kad apstiprināts pēdējais ziņojums, dokuments vai cits pakalpojums, kas sniedzams saskaņā ar [Tehniskajā] pielikumā minēto projektu, un kad ir apstiprināts pēdējais izdevumu pārskats par pēdējo laikposmu, kurš minēts 5. panta 2. punktā."

11 Līguma 5. pantā ir paredzēts, ka līgumslēdzējam ik pa sešiem mēnešiem no projekta sākuma datuma jāiesniedz trīs parakstīti izdevumu pārskati, ka izdevumu pārskats par pēdējo laikposmu jāiesniedz vēlākais trīs mēnešus pēc pēdējā ar projektu saistītā ziņojuma, dokumenta vai cita pakalpojuma apstiprināšanas un ka pēc minētās apstiprināšanas nav samaksājami nekādi izdevumi.

12 Līguma 6. panta otrajā daļā paredzēts, ka ik pa sešiem mēnešiem no projekta sākuma datuma jāiesniedz periodiski progresa ziņojumi.

13 Vispārīgo nosacījumu 9. pantā izklāstīta kārtība, kādā līgumslēdzējs iesniedz periodiskos progresa ziņojumus un nobeiguma ziņojumu.

14 Saskaņā ar Vispārīgo nosacījumu 12. panta 1. punktu "atlīdzināmas ir reālās izmaksas, kas definētas [Vispārīgo nosacījumu] 13. pantā, un kas ir vajadzīgas projekta īstenošanai, ir pierādāmas un radušās Līguma 2. panta 1. punktā minētajā laikposmā [..]".

15 Atbilstīgi Vispārīgo nosacījumu 12. panta 2. punktam "aplēstās darba izmaksas nosaka orientējoši. Locekļiem ir atļauts mainīt aplēstā budžeta kategorijas, ja vien būtiski nemainās projekta mērķis".

16 Vispārīgo nosacījumu 13. pantā ir izklāstīti īpaši nosacījumi par izmaksām, kas saistītas ar tādām pozīcijām kā "personāls" (13. panta 1. punkts), "tīkla ekspluatācija"

(13. panta 2. punkts), "citas izmaksas" (13. panta 3. punkts), "īpašas būtiskas izmaksas" (13. panta 4. punkts) un "vispārīgās izmaksas" (13. panta 5. punkts).

17 Saskaņā ar Vispārīgo nosacījumu 13. panta 1. punkta otro daļu:

"Visas deklarētās personāla darba stundas ir jāreģistrē un jāapliecina. Šī prasība uzskatāma par apmierinātu tad, ja vismaz reizi mēnesī apliecināto darbalaiku reģistrē projekta vadītājs vai attiecīgi pilnvarots līgumslēdzēja uzņēmuma vadošais darbinieks."

18 Vispārīgo nosacījumu 13. panta 3. punktā konkrēti noteikts:

"Var deklarēt šādas citas izmaksas, kas radušās līgumslēdzējam, ja vien tās saistītas ar projekta īstenošanu:

— ārējo tehnisko pakalpojumu un iekārtu izmaksas (saņemot iepriekšēju Komisijas piekrišanu);

— [..]

— publikācijas, tai skaitā periodiski biļeteni, kuru mērķis ir izplatīt informāciju par darbu projekta ietvaros."

19 Saskaņā ar Vispārīgo nosacījumu 13. panta 4. punktu "var deklarēt īpašas būtiskas izmaksas, kas radušās līgumslēdzējam, ja ir saņemta iepriekšēja Komisijas rakstveida piekrišana (uzskata, ka tā ir dota, ja Līguma [Tehniskajā] pielikumā ir paredzēts šāds izdevumu postenis un ja Komisija neceļ iebildumus divu mēnešu laikā pēc rakstveida pieprasījuma saņemšanas)".

20 Vispārīgo nosacījumu 13. panta 5. punktā paredzēts, ka:

"Maksimums 20 % no 13. panta 1. punktā [..] norādītajiem atlīdzināmajiem personāla izdevumiem var deklarēt kā vispārīgās izmaksas saistībā ar darbu projekta ietvaros, to skaitā administratīvā personāla un sekretariāta, kuru pienākumus nepilda profesionāļi, telefona, apkures, apgaismojuma, elektroenerģijas, pasta pakalpojumu, elektroniskā pasta, kancelejas preču utt. izmaksas. Vispārīgās izmaksas, kuras saskaņā ar 13. panta 1.–4. punktu [..] var aprēķināt tieši, kā arī no trešām personām atgūtās izmaksas nevar deklarēt kā vispārīgās izmaksas."

21 Vispārīgo nosacījumu 15. panta 1. punktā ir precizēts, ka:

"Līgumslēdzējs regulāri un saskaņā ar reģistrācijas dalībvalstī pieņemtajām grāmatvedības normām reģistrē grāmatvedību un uztur pienācīgu dokumentāciju, ar ko var apliecināt un attaisnot izmaksas un ierēķinātās darba stundas. Šie dokumenti ir pieejami revīzijai."

22 Vispārīgo nosacījumu 16. panta 2. un 3. punktā ir teikts:

"16.2. Neskarot šā pielikuma 17. pantu [par revīziju], kamēr nav pieņemti ar projektu saistītie attiecīgie pakalpojumi vai, ja tādi nav norādīti, nobeiguma ziņojums, visus maksājumus uzskata par avansa maksājumiem.

16.3. Ja kopējais finanšu ieguldījums saskaņā ar projektu, tai skaitā jebkādā revīzijā konstatētais ieguldījums, ir mazāks nekā projektam pārskaitīto līdzekļu kopsumma, līgumslēdzēji nekavējoties Komisijai atlīdzina starpību ECU."

23 Vispārīgo nosacījumu 17. panta 1. punktā paredzēts, ka "Komisija vai tās pilnvarotie var veikt revīziju divu gadu laikā pēc pēdējā Komisijas maksājuma vai Līguma darbības beigām [..]".

24 Visbeidzot, saskaņā ar Līguma 10. pantu uz to attiecas Beļģijas tiesību akti un, ievērojot Vispārīgo nosacījumu 7. pantu, ar to saistītu domstarpību izskatīšana ir tikai un vienīgi Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas kompetencē un, apelācijas gadījumā, Eiropas Kopienu Tiesas kompetencē.

Prāvas rašanās fakti

25 Komisija 1997. gada 12. septembrī saskaņā ar Līguma 4. pantu pārskaitīja *GEF* avansu ECU 165 000 apmērā.

26 Vēlāk *GEF* iesniedza Komisijai četrus periodiskus progresa ziņojumus un četrus izdevumu pārskatus par četriem laikposmiem starp 1997. gada 4. jūliju, projekta sākuma datumu, un 1999. gada 3. jūliju, tā beigu datumu.

27 Pirms ceturtā izdevumu pārskata iesniegšanas par ceturto Līguma darbības laikposmu no 1999. gada 4. janvāra līdz 1999. gada 3. jūlijam (turpmāk tekstā — "Ceturtais laikposms") Komisija 1999. gada 18. un 21. jūnijā veica finanšu revīziju par trim iepriekšējiem laikposmiem no 1997. gada 4. jūlija līdz 1999. gada 3. janvārim.

A — *Pirmais izdevumu pārskats par laikposmu no 1997. gada 4. jūlija līdz 1998. gada 3. janvārim*

28 *GEF* 1998. gada 3. martā nosūtīja Komisijai pirmo izdevumu pārskatu par Līguma darbības laikposmu no 1997. gada 4. jūlija līdz 1998. gada 3. janvārim (turpmāk tekstā — "Pirmais laikposms"), norādot izmaksas ECU 111 193 apmērā, to skaitā ECU 25 249 kā vispārīgās izmaksas.

29 Ar 1998. gada 19. marta vēstuli "Payment request submission for period 4-Jul-97 to 3-Jan-98" (turpmāk tekstā — "Vēstule, ar ko pieņem pirmā laikposma izdevumus") Komisija izlēma tikai daļēji segt *GEF* deklarētos izdevumus, pārskaitot ECU 101 432 un atsakoties segt to vispārīgo izmaksu daļu, kas pārsniedz 20 % no atlīdzināmajiem personāla izdevumiem, kā tas ir noteikts Vispārīgo nosacījumu 13. panta 5. punktā. Līdz ar to šai pozīcijai tā pārskaitīja *GEF* tikai ECU 15 488 prasīto ECU 25 249 vietā.

30 Šai vēstulē Komisija norādīja, ka "deklarētie izdevumi (vai izdevumi ar mūsu grozījumiem) [tika] pārbaudīti un atzīti par atbilstīgiem periodiskajam progresa ziņojumam un Līgumam (skat. II pielikuma D daļu), paturot tiesības veikt pārbaudes, pielāgojumus pēc pārrēķina vai revīzijas un algu likmju pieņemšanas".

B — *Otrais izdevumu pārskats par laikposmu no 1998. gada 4. janvāra līdz 1998. gada 3. jūlijam*

31 *GEF* 1998. gada 6. oktobrī iesniedza Komisijai otro izdevumu pārskatu par Līguma darbības laikposmu no 1998. gada 4. janvāra līdz 1998. gada 3. jūlijam (turpmāk tekstā — "Otrais laikposms"), deklarējot izdevumus ECU 107 017 apmērā, to skaitā ECU 3818 pozīcijā "citas izmaksas".

32 Ar 1998. gada 14. decembra vēstuli "Payment request submission for period 4-Jan-98 to 3-Jul-98" (turpmāk tekstā — "Vēstule, ar ko pieņem otrā laikposma izdevumus") Komisija izlēma tikai daļēji segt *GEF* deklarētos izdevumus, pārskaitot ECU 103 228 un atsakoties segt summu ECU 3818 apmērā, kas atbilst pozīcijai "citas izmaksas", pamatojot savu rīcību ar to, ka šie izdevumi jau ir iekļauti "vispārīgajās izmaksās". Šai vēstulē norādīts tas pats, jau 30. punktā minētais teksts.

C — *Trešais izdevumu pārskats par laikposmu no 1998. gada 4. jūlija līdz 1999. gada 3. janvārim*

33 *GEF* 1999. gada 3. jūnijā iesniedza Komisijai trešo izdevumu pārskatu par Līguma darbības laikposmu no 1998. gada 4. jūlija līdz 1999. gada 3. janvārim (turpmāk

tekstā — "Trešais laikposms"), norādot summu EUR 104 098 apmērā — izdevumi bija konvertēti EUR atbilstīgi Padomes 1997. gada 17. jūnija Regulai (EK) Nr. 1103/97 par dažiem noteikumiem attiecībā uz EUR ieviešanu (OV L 162, 1. lpp.), ar kuru paredz no 1999. gada 1. janvāra aizstāt ECU ar EUR pēc kursa viens ECU pret vienu EUR.

34 Ar 1999. gada 27. jūlija vēstuli "Payment request submission for period 4-Jul-98 to 3-Jan-99" (turpmāk tekstā — "Vēstule, ar ko pieņem trešā laikposma izdevumus") Komisija piekrita segt *GEF* deklarētos izdevumus EUR 96 214 apmērā, atsakoties segt summu EUR 7884 apmērā, kas atbilst visiem izdevumiem pozīcijā "citas izmaksas", pamatojot savu rīcību ar to, ka šie izdevumi jau ir iekļauti "vispārīgajās izmaksās".

35 Ar šo pašu vēstuli Komisija, vēlēdamās ievērot Līguma 4. pantā paredzēto maksimumu EUR 396 000 apmērā (*GEF* jau bija saņēmusi EUR 165 000 avansā, EUR 101 432 par Pirmo laikposmu, EUR 103 228 par Otro laikposmu, kopā EUR 369 660), darīja zināmu savu lēmumu tikai daļēji segt pieņemtos izdevumus, respektīvi, samaksāt nevis EUR 96 214, bet gan EUR 26 340 (EUR 396 000 mīnus EUR 369 660 atbilst EUR 26 340). Arī šajā vēstulē bija jau 30. punktā minētais teksts.

D — *Finanšu revīzija*

36 Komisija 1999. gada 18. un 21. jūnijā veica finanšu revīziju par trim pirmajiem Līguma darbības laikposmiem.

37 Ar 1999. gada 9. jūlija vēstuli Komisija lūdza *GEF* sniegt papildu informāciju par projekta vadītāja Goldfingera algu. Ar 1999. gada 30. jūlija vēstuli *GEF* nosūtīja Komisijai dokumentus un paskaidrojumus par Goldfingera algu un dažiem nodokļu un sociālā nodrošinājuma aspektiem.

38 Ar 1999. gada 12. oktobra vēstuli Komisija nosūtīja *GEF* projekta tehniskā novērtējuma nobeiguma pārskatu, kas bija datēts ar 1999. gada 21. septembri.

39 Ar 1999. gada 21. decembra vēstuli Komisija nosūtīja *GEF* finanšu revīzijas pārskata projektu. Šai pārskata projektā Komisija secināja, ka *GEF* ir pieprasījusi pārmaksu EUR 228 713 apmērā jeb 245 % no pieņemtajiem izdevumiem, kas atbilda EUR 93 334.

40 Ar 2000. gada 31. janvāra faksu *GEF* paziņoja Komisijai, ka tā nepiekrīt revīzijas pārskata projekta saturam, izklāstot savus iebildumus un pievienojot arī nodokļu un grāmatvedības eksperta Pirēna [*Pirenne*] veikto analīzi (turpmāk tekstā — "Pirēna 2000. gada 31. janvāra vēstule").

41 Ar 2000. gada 20. marta vēstuli Komisija noraidīja *GEF* iebildumus un ierosināja veikt īpašu tehnisko novērtējumu (turpmāk tekstā — "Atkārtotais tehniskais novērtējums"), lai precīzi noteiktu to stundu skaitu, kuras var pamatoti ieskaitīt par ikvienu no Tehniskajā pielikumā norādītajiem uzdevumiem. Šis Atkārtotais

tehniskais novērtējums notika 2000. gada 24. maijā. Šī novērtējuma pārskata kopija tika nosūtīta *GEF* 2000. gada 27. oktobrī, atbildot uz tās 2000. gada 18. oktobra lūgumu.

42 Ar 2000. gada 18. jūlija vēstuli Komisija nosūtīja *GEF* galīgo finanšu revīzijas pārskatu, kas datēts ar 2000. gada 28. jūniju. Šai pārskatā Komisija secināja, ka revīzijas laikposmā no 1997. gada 4. jūlijam līdz 1999. gada 4. janvārim *GEF* ir pieprasījusi pārmaksu EUR 253 823 apmērā jeb 372 % no pieņemtajiem izdevumiem, kas atbilda EUR 68 224.

43 Revidentu secinājumi 2000. gada 28. jūnija galīgajā finanšu revīzijas pārskatā bija pamatoti ar šādiem konstatējumiem:

"[*GEF*] nereģistrē personāla nostrādāto darbalaiku. Šāda prakse ir pretrunā Līguma [Vispārīgo nosacījumu] 13. panta 1. punkta otrajai daļai.

Goldfingers ir atzinis, ka *GEF* neeksistē darbalaika uzskaites tabulas. Revīzijas laikā Goldfingers aprēķināja nostrādātās darba stundas, izmantojot biroja darbalaika plānotāju un darba līgumus. Mēs konstatējām, ka darbalaika plānotājā nav minētas darba stundas. Līdz ar to mēs nevaram pieņemt stundu skaitu, kas ierēķināts EK projektam. Turklāt Goldfingera sagatavotās darbalaika uzskaites tabulas bija nepareizas, jo projekta darbs sākās 1997. gada 4. jūlijā, nevis 1997. gada 1. jūlijā, un deklarētās informācijas speciālista 202 darba stundas 1997. gada jūlijā un oktobrī bija aplamas, jo šis darbinieks sāka strādāt *GEF* tikai 1997. gada 3. novembrī.

Attiecības starp apgrozījumu un personāla izmaksām analīze finanšu bilancē, salīdzinot ar norādītajām izmaksām, liecina par šo (summas BEF):

	1996/1997	1997/1998
Goldfingera alga	2 791 211	4 119 153
Darbinieku alga	2 711 775	4 599 788
Kopējās personāla izmaksas finanšu bilancē	5 502 986	8 718 941
Personāla izmaksas, kas norādītas par EK projektu (pirmie divi periodi)	0	6 428 877
Personāla izmaksas par projektiem, kas nav EK projekti	*5 502 986*	*2 290 064*
Apgrozījums finanšu bilancē	13 208 003	15 556 779
Deducējot: EK projekts (saskaņā ar klienta aprēķiniem)	6 656 100	9 397 877
Projektu, kas nav EK projekti, apgrozījums	*6 551 903*	*6 158 902*

Pēc visa spriežot, 1996./97. nodokļu gada apgrozījums 6,5 milj. [Beļģijas franku] (BEF) apmērā tika radīts, pastāvot personāla izmaksām 5,5 milj. BEF (koeficients 1,19). 1997./98. nodokļu gadā norādīts gandrīz identisks apgrozījums (6,2 milj. BEF) ar personāla izmaksām 2,3 milj. BEF (koeficients 2,69). Tas atklāj, ka Komisijai iesniegtie personāla izdevumi ir novērtēti nesamērīgi augstu.

Tehniskā pielikuma 3.7. punktā norādītais cilvēkdienu skaits ir 447 jeb 3576 stundas. Tas nozīmē vidēji 894 stundas pusgadā. Mēs esam konstatējuši, ka norādītais divu

pirmo pusgadu stundu kopskaits ir, attiecīgi, 2827 un 2878 stundas, pārsniedzot paredzēto skaitu par vairāk nekā 300 %.

Tā kā netiek aizpildītas darbalaika uzskaites tabulas, mēs nespējam novērtēt, cik stundu ieskaitāmas EK projektam. Ņemot vērā to, ka 1999. gada 21. septembra tehniskā novērtējuma nobeiguma pārskatā nav norāžu par stundu skaitu, šai finanšu revīzijas pārskata projektā pieņemto darba stundu skaits ir aprēķināts uz paredzēto stundu pamata [..]

Līdz ar to mēs pieņēmām ar *GEF* saskaņotu lēmumu, ka ir vajadzīgs atkārtots tehniskais novērtējums, lai precīzi noteiktu to stundu skaitu, kuras var ieskaitīt par ikvienu no Tehniskajā pielikumā norādītajiem uzdevumiem.

Atkārtotais tehniskais novērtējums tika veikts 2000. gada 24. maijā. Tajā tika konstatēts, ka par visu Līguma darbības laiku, t.i., laikposmu no 1997. gada 4. jūlija līdz 1999. gada 4. jūlijam, iespējams pieņemt 303 cilvēkdienas jeb 2420 stundas.

Uz Atkārtotā tehniskā novērtējuma pamata mēs aprēķinājām pieņemamos personāla izdevumus revīzijas laikposmā, t.i., no 1997. gada 4. jūlija līdz 1999. gada 4. janvārim. Šo aprēķinu pamatā ir kopējais Līguma darbības laika stundu skaits, kas pieņemts, veicot Atkārtoto tehnisko novērtējumu (2420 stundas), kurš dalīts ar 4, lai iegūtu cilvēkstundu skaitu pusgadā (605 stundas).

Lai gan mēs atzīstam, ka pieņemto cilvēkdienu kopskaita dalījums pusgados var neatbilst katrā pusgadā faktiski padarītajam darbam, mēs uzskatām šo metodi par pamatotu. Revīzijas gaitā turklāt atklājās, ka personāla izdevumi stundā dažādos pusgados būtiski nav mainījušies.

[..]"

44 Ar 2000. gada 14. novembra vēstuli *GEF* nosūtīja Komisijai darbalaika uzskaites tabulas, kuras bija aizpildījis Goldfingers, kā arī citus dokumentus, lai apliecinātu, ka, pretēji galīgajā revīzijas pārskatā norādītajiem revidentu konstatējumiem, *GEF* izmanto personāla darbalaika uzskaites tabulas.

45 Ar 2000. gada 22. novembra vēstuli Komisija apstiprināja minēto dokumentu saņemšanu un informēja *GEF* par to, ka revīzijas materiāli ir nodoti De Grēfai [*De Graef*], kurai sūtāma visa turpmākā korespondence.

46 Ar 2000. gada 14. decembra vēstuli, kas reģistrēta ar Nr. 502667 un attiecas uz Trešo laikposmu, Komisija nosūtīja *GEF* par pirmajiem trim Līguma darbības laikposmiem pieņemto izdevumu versiju, kas pārskatīta, ņemot vērā galīgo revīzijas pārskatu un konsolidēto izdevumu pārskatu, kurā ievēroti minētās revīzijas atzinumi, no kuriem izriet, ka par šiem laikposmiem Komisija ir pārmaksājusi *GEF* EUR 208 602.

47 Ar 2000. gada 21. decembra vēstuli, kas adresēta De Grēfai, *GEF* lūdza Komisiju sarīkot sanāksmi, lai pārrunātu ar Komisiju Atkārtotā tehniskā novērtējuma un galīgā revīzijas pārskata saturu.

E — *Ceturtais izdevumu pārskats par laikposmu no 1999. gada 4. janvāra līdz 1999. gada 3. jūlijam*

48 *GEF* 1999. gada 2. decembrī iesniedza Komisijai ceturto izdevumu pārskatu par Līguma darbības Ceturto laikposmu, norādot summu EUR 148 148,01 apmērā.

49 Ar 2000. gada 3. jūlija vēstuli Komisija lūdza *GEF* papildu informāciju par pozīcijām "tīkla ekspluatācija" un "citas izmaksas" un sniedza savus apsvērumus par izdevumiem, kas saskaņā ar Līgumu nav atlīdzināmi.

50 Ar 2000. gada 31. jūlija vēstuli *GEF*, ņemot vērā Komisijas piebildes, iesniedza tai grozītu Ceturtā laikposma izdevumu pārskatu par summu EUR 135 819,48, kā arī dokumentāciju par pozīcijām "tīkla ekspluatācija" un "citas izmaksas".

51 Ar 2000. gada 14. decembra vēstuli "Payment request submission for period 4-Jan-99 to 3-Jul-99" (turpmāk tekstā — "Vēstule, ar ko pieņem ceturtā laikposma izdevumus") Komisija piekrita segt *GEF* deklarētos izdevumus EUR 30 212 apmērā. Komisija nolēma nesegt izmaksas, kas bija ierakstītas pozīcijā "personāls", respektīvi, EUR 83 805, daļu no izmaksām pozīcijā "tīkla ekspluatācija", respektīvi, EUR 3404, daļu no izmaksām pozīcijā "citas izmaksas", respektīvi, EUR 1608, un daļu no izmaksām pozīcijā "vispārīgās izmaksas", respektīvi, EUR 16 790. Komisija paskaidroja, ka atteikums daļēji segt izmaksas pozīcijās "personāls" un "vispārīgās izmaksas" saistīts ar to, ka, ievērojot revīzijas rezultātus, tā ir noteikusi, ka darba stundu skaits nedrīkst pārsniegt 605 stundas, turklāt tā ir izmantojusi revīzijā

noteiktās darba likmes. Par izmaksām pozīcijās "tīkla ekspluatācija" un "citas izmaksas" Komisija norādīja, ka izmaksas daļēji netiek segtas faktūrrēķinu trūkuma dēļ. Komisija turklāt piebilda, ka šai posmā nav iespējams dot nekādu maksāšanas uzdevumu, jo ir sasniegts Līgumā paredzētais limits. Arī šajā vēstulē bija norādīts tas pats, jau šī sprieduma 30. punktā minētais teksts.

52 Ar šo pašu 2000. gada 14. decembra vēstuli, kas iereģistrēta ar Nr. 502668, Komisija nosūtīja *GEF* konsolidēto izdevumu pārskatu visam Līguma darbības laikposmam (no 1997. gada 4. jūlija līdz 1999. gada 3. jūlijam).

F — *Komisijas atlīdzinājuma pieprasījums: 2001. gada 11. jūlija debeta paziņojums*

53 Ar 2001. gada 24. janvāra vēstuli Komisija nosūtīja *GEF* konsolidēto izdevumu galīgo pārskatu visam Līguma darbības laikposmam, kas bija identisks iepriekš minētajai 2000. gada 14. decembra vēstulei Nr. 502668 pievienotajam pārskatam. No šā dokumenta izriet, ka Komisija ir pārmaksājusi *GEF* EUR 273 516, kas atbilst starpībai starp summu, kuru Komisija *GEF* bija samaksājusi, un izdevumiem, kurus tā bija pieņēmusi (t.i., EUR 396 000 mīnus EUR 122 484).

54 Ar 2001. gada 2. februāra vēstuli Komisija informēja *GEF* valdi, ka, pirmkārt, Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) ir sācis izmeklēšanu saistībā ar *FIWG* un, otrkārt, ka tiks organizēta tikšanās ar *GEF* valdi, lai varētu izskatīt un apspriest jautājumus, kas radušies par galīgajiem revīzijas pārskatiem, kurus izstrādājis Informācijas sabiedrības Ģenerāldirektorāts (ĢD), kā arī aspektus, ko *GEF* norādījusi 2000. gada 21. decembra vēstulē, kas minēta 47. punktā, tiktāl, ciktāl tie ir svarīgi Komisijas veiktajai izmeklēšanai.

55 Atbildot uz abām minētajām 2001. gada 24. janvāra un 2. februāra Komisijas vēstulēm, *GEF* ar divām vēstulēm, kas datētas ar 2001. gada 21. februāri un adresētas, attiecīgi, Lefēvram [*Lefebvre*] no Informācijas sabiedrības ĢD un Brineram [*Brüner*] no *OLAF*, informēja Komisiju, ka tā nepiekrīt konsolidēto izdevumu galīgajam pārskatam tiktāl, ciktāl tā pamatā ir revīzijas pārskatu rezultāti, ko tā jau iepriekš bija apstrīdējusi. *GEF* vēlreiz atkārtoja savu 2000. gada 21. decembra lūgumu tikties ar Komisijas pārstāvjiem.

56 Ar 2001. gada 12. marta vēstuli Komisija informēja *GEF*, ka tā ir ņēmusi vērā revīzijas pārskata rezultātus un ka jebkādas prasības ir jāiesniedz tieši revīzijas dienestam.

57 Ar 2001. gada 19. marta vēstuli *GEF* informēja De Grēfu, ka viņai, savukārt, jāpaziņo revīzijas dienestam, ka noris pārrunas par attiecīgo Līgumu.

58 Komisija 2001. gada 11. jūlijā nosūtīja *GEF* debeta paziņojumu, pieprasot atmaksāt summu EUR 273 516 apmērā.

59 Ar 2001. gada 25. jūlija vēstuli, kas adresēta Lefēvram, *GEF* oficiāli apstrīdēja Komisijas debeta paziņojumu, kā pamatojumu minot apstākli, ka ar Komisiju nav panākta galīgā vienošanās par galīgo projekta revīzijas pārskatu. Tai skaitā tā lūdza Komisiju apturēt atmaksājuma procedūru, līdz būs notikušas pārrunas ar pilnvarotiem Komisijas pārstāvjiem.

60 Ar 2001. gada 26. jūlija vēstuli, kas adresēta De Grēfai, *GEF* valde apstiprināja sava klienta nostāju un atgādināja par to, ka *GEF* jau iepriekšējā sarakstē ir paziņojusi, ka nepiekrīt revīzijas pārskatiem (proti, vēstulēs, kas adresētas Komisijai 2000. gada

14. novembrī un 21. decembrī), kā arī minēja faktu, ka, pretēji Komisijas apgalvotajam 2001. gada 2. februāra vēstulē, *GEF* nav tikusi uzaicināta pārrunāt jautājumus, kuri to interesē.

61 Ar 2001. gada 9. augusta vēstuli *GEF* valde informēja Komisiju par to, ka, tā kā tā nav vēlējusies izpildīt oficiāli doto solījumu sarīkot sanāksmi, lai rastu abpusēji pieņemamu risinājumu saistībā ar projekta rēķiniem, tās klients saskaņā ar Līgumā paredzēto šķīrējklauzulu iesniegs prasību Pirmās instances tiesā.

Process

62 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 13. februārī, *GEF* cēla šo prasību.

63 Savā iebildumu rakstā, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 13. maijā, Komisija cēla pretprasību.

64 Pirmās instances tiesas Reglamenta 64. panta 3. punkta a) un d) apakšpunktā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros un, ņemot vērā tiesneša referenta ziņojumu, Pirmās instances tiesa (pirmā palāta) palātas apspriedē 2003. gada 11. novembrī nolēma rakstveidā uzdot dažus jautājumus un lūgt lietas dalībniekus iesniegt dažus dokumentus. Lietas dalībnieki atbildēja uz jautājumiem un iesniedza prasītos dokumentus noteiktajos termiņos.

65 Saskaņā ar Reglamenta 14. panta 1. un 3. punktu un 51. panta 1. punktu pirmā palāta nolēma ierosināt plēnumam nodot šo lietu izskatīšanai piecu tiesnešu palātai.

66 Ar 2003. gada 4. decembra vēstuli lietas dalībnieki atbilstīgi Reglamenta 51. panta 1. punktam tika uzaicināti līdz 2003. gada 9. decembrim iesniegt savus apsvērumus par lietas nodošanu.

67 Ar 2003. gada 8. un 9. decembra vēstuli, attiecīgi, Komisija un *GEF* darīja Pirmās instances tiesai zināmu, ka tām nav apsvērumu par lietas nodošanu izskatīšanai pirmajai palātai paplašinātā sastāvā.

68 Ar plēnuma 2003. gada 10. decembra lēmumu pēc pirmās palātas ierosinājuma šī lieta tika nodota izskatīšanai pirmajai palātai paplašinātā sastāvā.

69 Lietas dalībnieki sniedza savus mutvārdu paskaidrojumus un atbildēja uz Pirmās instances tiesas jautājumiem 2004. gada 30. marta tiesas sēdē.

Lietas dalībnieku prasījumi

70 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— pasludināt prasību par pieņemamu un pamatotu;

— piespriest Komisijai samaksāt tai summu EUR 40 693 apmērā;

— pasludināt par nepamatotu Komisijas prasību par EUR 273 516 atmaksājumu un attiecīgi likt Komisijai izdot kredīta paziņojumu par summu EUR 273 516;

— noraidīt Komisijas pretprasību kā nepamatotu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

71 Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību kā nepamatotu;

— piespriest prasītājai samaksāt tai summu EUR 273 516, pieskaitot kavējuma procentus 7 % apmērā, skaitot no 2001. gada 1. septembra;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par Pirmās instances tiesas kompetenci

72 Ir jāatceras, ka saskaņā ar Reglamenta 113. pantu Pirmās instances tiesa pēc savas ierosmes var apsvērt, vai pastāv kāds absolūts šķērslis tiesas procesam. Tā kā tas, ka lieta nav Pirmās instances tiesas kompetencē, var būt absolūts šķērslis tiesas procesam, tad Pirmās instances tiesa pēc savas ierosmes var pārbaudīt, vai lieta ir tās kompetencē (Pirmās instances tiesas 1998. gada 17. jūnija spriedums lietā T-174/95 *Svenska Journalistförbundet*/Padome, *Recueil*, II-2289. lpp., 79. un 80. punkts).

73 Šai sakarā jākonstatē, ka no tā, ka šīs prasības iesniegšanas dienā Pirmās instances tiesas kompetence saskaņā ar EKL 238. pantu un 3. panta 1. punkta c) apakšpunktu Padomes 1988. gada 24. oktobra Lēmumā 88/591/EOTK, EEK, *Euratom*, ar ko izveido Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesu (OV L 319, 1. lpp.), kas grozīts ar Padomes 1993. gada 8. jūnija Lēmumu 93/350/EOTK, EEK, *Euratom* (OV L 144, 21. lpp.), ir izskatīt prasību, kas iesniegta saskaņā ar šķīrējklauzulu, nepieciešami izriet tas, ka tās kompetencē ir arī izskatīt pretprasību, ko tās pašas prasības ietvaros iesniegusi kāda iestāde un kas izriet no līgumsaistībām vai fakta, kas ir pamatprasības pamatā, vai no tiešas saiknes ar saistībām, kas izriet no līguma (šajā sakarā skat. Tiesas 1986. gada 18. decembra spriedumu lietā 426/85 Komisija/*Zoubek*, *Recueil*, 4057. lpp., 11. punkts, un 2003. gada 10. aprīļa spriedumu lietā C-167/99 Parlaments/*SERS* un Strasbūras pilsēta, *Recueil*, I-3269. lpp., 95.–104. punkts; Tiesas 2003. gada 21. novembra rīkojumu lietā C-280/03 Komisija/*Lior* u.c., *Recueil*, I-0000. lpp., 8. un 9. punkts, un Pirmās instances tiesas 2001. gada 16. maija spriedumu lietā T-68/99 *Toditec*/Komisija, *Recueil*, II-1443. lpp.).

74 No tā izriet, ka Pirmās instances tiesas kompetencē ir spriest par Komisijas pretprasību.

Par lietas būtību

A — *Par prasītājas prasību, pirmkārt, izmaksāt tai EUR 40 693 un, otrkārt, izsniegt kredīta paziņojumu par EUR 273 516*

75 *GEF* norāda, ka saskaņā ar Līgumu tā ir tiesīga saņemt atlīdzību EUR 436 693 apmērā, kas atbilst summai, kuru Komisija pieņēmusi pirmo trīs izdevumu pārskatu ietvaros, t.i., EUR 101 432 par pirmo, EUR 103 228 par otro un EUR 96 214 par trešo pārskatu, kā arī summu EUR 135 819 apmērā, kuru tā norādījusi ceturtajā izdevumu pārskatā. Tā precizē, ka, ņemot vērā Komisijas jau samaksātos EUR 396 000, tā prasa atlīdzināt tikai EUR 40 693 (EUR 436 693 mīnus EUR 396 000).

76 Savu prasību *GEF* būtībā ceļ, izmantojot četrus pamatus, kas balstīti uz iespējamu Līguma pārkāpumu no Komisijas puses, otrkārt, uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principa pārkāpumu, treškārt, uz aizstāvības tiesību ievērošanas principa pārkāpumu un, ceturtkārt, uz līgumsaistību labticīgās ievērošanas un labas pārvaldības principa pārkāpumu. Šeit jāatzīmē, ka pēdējais pamats par iespējamu līgumsaistību labticīgās ievērošanas un labas pārvaldības principa pārkāpumu no Komisijas puses ir jāizskata sekundārā kārtībā.

1. *Par pirmo pamatu, kas balstīts uz Līguma pārkāpumu*

a) Lietas dalībnieku argumenti

77 Pirmkārt, *GEF* apgalvo, ka tās prasība izmaksāt EUR 40 693, kas tai pienākas par izdevumiem, kuri radušies Līguma izpildes gaitā, ir pamatota, jo, no vienas puses, Komisija nav ievērojusi saistības, kas tai uzliktas ar Līgumu un Beļģijas Civilkodeksa 1134. panta pirmo daļu, kurā izklāstīts, ka "legāli noslēgtas vienošanās ir likums pusēm, kuras tās noslēgušas". Faktiski Komisija, patvaļīgi un vienpusīgi mainot savu nostāju par *GEF* iesniegto un pierādīto izdevumu pieņemšanu, nav ievērojusi savas līgumsaistības. Taču *GEF* ir pienācīgi izpildījusi Līgumu, ko apliecina tehniskā novērtējuma nobeiguma pārskats, kurā nepārprotami minēts, ka projekta resursi ir izlietoti pareizi, līdz ar to Komisija ir "iedegusi zaļo gaismu" (rezultātu galīgā apstiprināšana) *GEF* paveiktajam darbam.

78 Otrkārt, *GEF* savā prasībā apgalvo, ka Komisijai saskaņā ar Beļģijas Civilkodeksa 1235. panta pirmo daļu nav izdevies pierādīt, ka EUR 273 516, kuru piedziņu tā prasa savas nostājas maiņas iznākumā, bijusi izmaksāta kļūdaini. *GEF* uzskata, ka neviens maksājums nav izdarīts kļūdaini. *GEF* savā replikas rakstā pārformulē šo nostāju, kas balstīta uz kļūmīgu iepriekš minētā 1235. panta pirmās daļas tulkojumu. Šai pantā ir teikts, ka "jebkura maksājuma priekšnosacījums ir parāds, bet nepamatoti samaksātais ir atgūstams". Komisijai nav izdevies pierādīt, ka tās pieprasītā summa ir izmaksāta nepamatoti. *GEF* uzskata, ka maksājums bijis pamatots un šaubu gadījumā Komisijai pašai ir jāpierāda, ka tas ir samaksāts kļūdaini, bet šajā gadījumā tā nav.

79 Treškārt, pretēji Komisijas nostājai un atbilstīgi *GEF* eksperta Pirēna apgalvojumiem 2000. gada 31. janvāra vēstulē, Līgums nav subsīdijas līgums un tajā nekur nav minētas nekādas subsīdijas Eiropas atbalsta programmas ietvaros. Komisija turklāt to ir atzinusi savā 2000. gada 20. marta vēstulē, piekrītot aizstāt vārdus "Subsidies for EC 26 069" un "Turnover minus subventions", kuri figurēja revīzijas pārskata projekta 3. lappusē, ar vārdiem "Of which EC contract 26 069" un "Turnover minus EC contribution".

80 Visbeidzot, attiecībā uz Komisijai iesniegto izdevumu pamatotību *GEF* izklāsta savus apsvērumus par personāla izdevumiem, tai skaitā Goldfingera algu, kā arī dažiem izdevumiem, kuri attiecas uz pozīcijām "ceļa un uzturēšanās izdevumi" un "citas izmaksas".

81 Par personāla izdevumiem *GEF* vispirms atzīmē, ka galvenās pušu nesaskaņas ir par šo punktu, kas tika atzīmēts galīgajā revīzijas pārskatā, saskaņā ar kuru ir pieprasītas 9859 liekas darba stundas.

82 Šai ziņā *GEF*, pirmkārt, norāda, ka gan pati tā, gan Komisija ir pārāk zemu novērtējusi darba apjoma pieaugumu, kuru radījušas straujas pārmaiņas elektronisko finanšu darījumu un interneta finanšu darījumu jomā, jo to dēļ nācies nepārtraukti pielāgot veicamo uzdevumu amplitūdu un Līguma parakstīšanas laikā tās nav bijis iespējams paredzēt.

83 Līdz ar to *GEF* apgalvo, ka tā ir leģitīmi deklarējusi lielāku darba stundu skaitu un būtiski grozījusi stundu likmes salīdzinājumā ar sākotnējām aplēsēm, turklāt

ievērojot sīki izstrādātās pamatnostādnes, kuras pēc Līguma parakstīšanas tā saņēmusi no Komisijas. Šīs jaunās likmes, kuras izmantotas par pamatu izdevumu pārskatiem par trim pirmajiem Līguma laikposmiem, ar Komisijas pieņemtās finanšu anketas palīdzību ir darītas tai zināmas 1998. gada martā.

84 *GEF* uzskata, ka Komisijai, kas rūpīgi bija uzraudzījusi paveikto un vēl darāmo saistībā ar projekta ietvaros veicamajiem uzdevumiem un, saņemot izdevumu pārskatus, tikusi sīki informēta par to, cik laika *GEF* personāls veltījis projektam, bija zināms apstāklis, ka sākot ar 1998. gada martā iesniegto pirmo izdevumu pārskatu darba stundu skaits varētu būt lielāks nekā sākotnēji lēstais un ka sākot no 1998. gada oktobrī iesniegtā otrā izdevumu pārskata, faktiskais darba stundu skaits patiešām tika pārsniegts. Visā projekta darbības laikā Komisija turklāt ne reizi nesniedza negatīvas atsauksmes par projektā ieguldīto laiku un likmēm, kuras *GEF* bija izvēlējusies personāla izmaksu aprēķiniem. Gluži otrādi — visi attiecīgie Komisijas ierēdņi par projekta virzību izteikušies atzinīgi un atbalstījuši *GEF* darba organizāciju. Tas liecina, ka Komisija ir piekritusi, ka projektam tiek veltīts lielāks darba stundu skaits, un apstiprinājusi *GEF* piemērotās likmes, un izskaidro, kāpēc tā ir samaksājusi iesniegtos izdevumu pārskatus. Tāpēc kļūdains ir Atkārtotā tehniskā novērtējuma pārskatā iekļautais apgalvojums, ka Komisija nav piekritusi, ka *GEF* velta projektam vairāk laika.

85 Paredzētā darba stundu skaita pārsniegšana turklāt nenozīmē Līguma grozījumu, jo atšķirībā no Līgumā paredzētā maksimuma EUR 440 000, to nevarētu uzskatīt par būtisku līguma sastāvdaļu. Šeit *GEF* īpaši uzsver, ka, no vienas puses, tas, ka Komisija galīgajā revīzijas pārskatā apliecina, ka Līgumā paredzētas 447 cilvēkdienas jeb 3576 stundas, ir tikai aplēse, nevis darba dienu un stundu kopskaita ierobežojums.

86 No otras puses, saistībā ar norādi Atkārtotā tehniskā novērtējuma pārskatā par to, ka projektam veltīto darba stundu skaits sākotnēji uzskatāms par maksimumu, kuru atļauts pārsniegt tikai tad, ja Komisija ir sniegusi iepriekšēju rakstisku apstiprinājumu, *GEF* atzīmē, ka Līguma sastādīšanas laikā nebija iespējams objektīvi un precīzi noteikt Līguma īstenošanai vajadzīgo stundu skaitu. Tāpēc kļūst skaidra pušu vienošanās par summu EUR 440 000 apmērā, kas sadalāma dažādiem uzdevumiem un dažādās izmaksu kategorijās, un ir atļauto izmaksu maksimums, nekur neminot iepriekš noteiktu darba stundu skaitu kā šī maksimuma pamatojumu. Itin nevienā Līguma noteikumā nav noteikts nedz aizliegums pārsniegt paredzēto darba stundu skaitu, nedz tas, ka šāda pārsnieguma gadījumā būtu jāgroza Līgums, kas būtu jāveic, ja *GEF* būtu pieprasījusi iemaksu, kas pārsniegtu EUR 440 000. *GEF* secina, ka vienīgais kritērijs personāla izdevumu segšanai ir nevis sākotnējās aplēses, bet gan kopējo izdevumu pieņemamība un iekļaušanās EUR 440 000 robežās.

87 Otrkārt, saistībā ar deklarētajām projektam veltītajām darba stundām un izdevumiem, kas radušies, *GEF* atzīmē, ka Komisija ir kļūdījusies, revīzijas pārskata projektā un galīgajā revīzijas pārskatā norādot, ka darbalaika uzskaites un darbalaika uzskaites tabulu trūkuma dēļ ir norādīts pārāk liels darba stundu skaits.

88 *GEF* apgalvo, ka ir aizpildījusi visas veidlapas un ievērojusi visas spēkā esošās tiesību normas, it īpaši sociālā sekretariāta *Securex* prasības, Beļģijas sociālā nodrošinājuma tiesību aktus, kā arī grāmatvedības normas saskaņā ar Vispārīgo nosacījumu 15. panta 1. punktu, un šā noteikuma ievērošanas fakts apliecināts arī revīzijas pārskata projektā.

89 *GEF* apgalvo, ka ir aizpildījusi un nosūtījusi Komisijai finanšu anketu saistībā ar budžetā iekļautajiem izdevumiem, turklāt katram finanšu pārskatam bijis arī pielikums, kurā sīki uzskaitīti personāla izdevumi, tai skaitā darba stundu skaits un likme par vienību. Līguma darbības laikposmam beidzoties, *GEF* par visu šo

laikposmu ir sagatavojusi izdevumu pārskata kopsavilkumu un nosūtījusi Komisijai arī atjauninātu finanšu anketu. *GEF* turklāt ir saglabājusi dokumentus par to, cik laika ikviens darbinieks veltījis projektam. Šai vajadzībai tā lietojusi un turpina lietot sociālā sekretariāta *Securex* dokumentus. Līdztekus tiem *GEF* ir aizpildījusi arī papildu darbalaika uzskaites tabulas, katras profesijas kategorijā norādot projektam veltīto darba stundu skaitu dienā, un šīs tabulas ir atļauts rakstīt brīvā formā, ko Komisija apliecinājusi ar 2000. gada 20. marta vēstuli.

90 Turklāt tā atzīmē, ka 1999. gada jūnijā ar darba stundām saistītie, atbilstīgi sociālā sekretariāta *Securex* prasībām aizpildītie dokumenti un arī Goldfingera aizpildītās darbalaika uzskaites tabulas jau bijušas iesniegtas revidentiem, kas atteikušies tās pieņemt, kādēļ *GEF* 2000. gada 14. novembrī tās paziņoja Komisijai. *GEF* paskaidro, ka šiem dokumentiem bijusi veltīta Pirēna 2000. gada 31. janvāra vēstule. *GEF* norāda, ka tā var Pirmās instances tiesai pierādīt visas izmaksas un iesniegt visus darbalaika uzskaites tabulu un pirkumu faktūrrēķinu eksemplārus.

91 Tā norāda, ka Vispārīgo nosacījumu 13. panta 1. punkta otrajā daļā netiek prasīts, lai ikviens algots darbinieks aizpildītu savas darbalaika uzskaites tabulas. *GEF* apliecina, ka šai konkrētajā gadījumā darbalaika reģistrācijas dokumentus un darbalaika uzskaites tabulas ir rakstījis projekta vadītājs un pats tās arī apstiprinājis, kā tas prasīts Līgumā. Komisija turklāt savās izdevumu apstiprinājuma vēstulēs, kas attiecas uz *GEF* iesniegtajiem izdevumu pārskatiem, ir viennozīmīgi apliecinājusi, ka *GEF* ir rīkojusies saskaņā ar Līgumu, norādot, ka "deklarētie izdevumi (vai izdevumi ar mūsu grozījumiem) [tika] pārbaudīti un atzīti par atbilstīgiem periodiskajam progresa ziņojumam un Līgumam (skat. II pielikuma D daļu), paturot tiesības veikt pārbaudes, pielāgojumus pēc pārrēķina vai revīzijas un algu likmju pieņemšanas".

GEF uzskata, ka skaidrā norāde uz Vispārīgo nosacījumu D daļu, kurā ir veidlapa personāla izdevumu ierakstīšanai, nozīmē, ka *GEF* ir ievērojusi Komisijas norādes par izdevumu deklarēšanas veidu.

92 Visbeidzot, gadījumā, ja Pirmās instances tiesa nospriestu, ka Līguma noteikumi, konkrēti, Vispārīgo nosacījumu 13. panta 1. punkts un 15. panta 1. punkts, nav pietiekami skaidri, tad būtu jāsecina, ka *GEF* ir rīkojusies pareizi un saskaņā ar Līgumu, piemērojot Beļģijas Civilkodeksa 1162. pantu, kurā noteikts, ka "ja pastāv šaubas par vienošanos, to interpretē par sliktu tam, kurš izvirza noteikumus, bet par labu tam, kurš ir uzņēmies saistības".

93 Runājot tieši par Goldfingera algu, *GEF* apstiprina, ka Komisija nav ņēmusi vērā to, ka, pārbaudot šo algu revīzijas laikā, *GEF* uz uzņēmējsabiedrības rēķinu pamata pierādīja, ka, ņemot vērā Beļģijas tirgus situāciju, algas izdevumi bija pieņemami.

94 Treškārt, *GEF* apstrīd Atkārtotā tehniskā novērtējuma procedūru, kā arī rezultātus, kas ar to iegūti.

95 Par 2000. gada 24. maijā veiktā Atkārtotā tehniskā novērtējuma procedūru *GEF* uzskata, ka revidenti nav ievērojuši pārbaudes kritērijus, kas norādīti Komisijas 2000. gada 20. marta vēstulē, jo viņi nav jautājuši nedz to, cik daudz laika *GEF* veltījusi katram uzdevumam, nedz racionāli novērtējuši patērēto laiku. Faktiski viņi vienkārši sadalījuši Līguma parakstīšanas laikā lēsto darba stundu skaitu uz dažādajiem uzdevumiem, nekādi nesaskaņojot šos aprēķinus ar projektā iesaistīta-

jiem darbiniekiem. Taču šāda pieeja neatbilst Līgumam, jo tajā ir noteikts, ka Komisija samaksā nevis sākotnēji lēstās izmaksas, bet gan faktiskās izmaksas, kas ir pamatotas un samērīgas. Šais apstākļos *GEF* uzskata, ka galīgais revīzijas pārskats tiktāl, ciktāl tā pamatā ir Atkārtotais tehniskais novērtējums, nav pareizs.

96 Par Atkārtotā tehniskā novērtējuma rezultātiem *GEF* uzsver, ka nav saprātīgi pieņemt, ka projektam veltīto, Komisijas apstiprināto stundu skaits varētu būt mazāks par sākotnēji lēsto. *GEF* apgalvo, ka faktiski ar saviem izdevumu pārskatiem tā ir pierādījusi, ka tā ir iztērējusi resursus, kas deklarēti kā izdevumi pārskatos, un ka Komisija to ir atzinusi ne tikai savā tehniskā novērtējuma nobeiguma pārskatā, bet arī revīzijas pārskata projektā, kas apliecina *GEF* rēķinu pareizumu. Saistībā ar šo *GEF* atzīmē, ka tehniskā novērtējuma nobeiguma pārskatā, kas minēts revīzijas pārskata projektā, Komisija apstiprina, ka "darbs ir paveikts un līdzekļi ir izlietoti", un secina, ka "kopumā līdzekļi ir izlietoti pareizi".

97 Ceturtkārt, *GEF* uzskata, ka Komisija, izstrādājot galīgo revīzijas pārskatu, ir maldīgi ignorējusi Pirēna 2000. gada 31. janvāra vēstulē paustās piezīmes par revīzijas pārskata projektu.

98 Tā *GEF*, no vienas puses, min galīgajā revīzijas pārskatā ietverto apgalvojumu, kas pārņemts no revīzijas pārskata projekta un saskaņā ar kuru deklarētās 202 informācijas speciālista darba stundas 1997. gada jūlijā un oktobrī nebija pamatotas, jo šis darbinieks sāka strādāt *GEF* tikai 1997. gada 3. novembrī. Pirēns 2000. gada 31. janvāra vēstulē norādīja, ka 1997. gada jūlijā, oktobrī un novembrī informācijas speciālista pienākumus pa kārtai veica trīs personas. Šai sakarā *GEF* cita starpā atzīmē, ka Līgumā nav nekādu noteikumu, kuri liegtu viena uzdevuma paveikšanā iesaistīt vairākus darbiniekus, un piebilst, ka visām personām, kas pildīja informācijas speciālista pienākumus, bija darbam nepieciešamā kvalifikācija.

99 No otras puses, *GEF* komentē revīzijas pārskata projektā un arī galīgajā revīzijas pārskatā ietverto apgrozījuma un personāla izdevumu samēra analīzi un konstatējumu, ka Komisijai iesniegtie personāla izdevumi ir novērtēti nesamērīgi augstu. Šai aspektā Pirēns 2000. gada 31. janvāra vēstulē ir skaidri norādījis, ka revidenti nav pareizi izklāstījuši *GEF* iesniegtās piezīmes un skaitļus, respektīvi, viņi nav ņēmuši vērā apstākli, ka projektā, kurš darbojas vairākus grāmatvedības periodus pēc kārtas, ir jāsadala izdevumi un ieņēmumi pa visu projekta darbības laiku. *GEF* finanšu gads sākas 1. oktobrī un beidzas 30. septembrī, bet izdevumi tika reģistrēti, izmantojot Komisijas metodi, pēc kuras finanšu gads sākas jūlija sākumā. Pat ja šis apstāklis vēl nebija skaidrs dienā, kad *GEF* uzrādīja savus rēķinus, tā vēlāk 2000. gada 31. janvāra vēstulē sniedza attiecīgus paskaidrojumus, kas bija jāņem vērā, rakstot galīgo revīzijas pārskatu.

100 Visbeidzot, *GEF* pievēršas citiem izdevumiem, ko revidenti bija atzinuši par neatbilstīgiem un kas attiecas uz pozīcijām "ceļa un uzturēšanās izdevumi" un "citas izmaksas". *GEF* apgalvo, ka šo divu pozīciju izdevumu noraidījums revīzijas pārskata projektā, galīgajā revīzijas pārskatā un Vēstulē, ar ko pieņem ceturtā laikposma izdevumus, ir aplams, jo tā minētās izmaksas ir pilnībā dokumentējusi un pamatojusi. Tā turklāt pārmet Komisijai, ka tā nav ņēmusi vērā Pirēna 2000. gada 31. janvāra vēstulē norādītos apsvērumus. *GEF* piedāvā vēlreiz iesniegt pierādījumus par šīm izmaksām šā procesa ietvaros.

101 Par EUR 3 145,05, kas samaksāti par *Datamonitor* pētījumu, *GEF* norāda, ka šie izdevumi radušies, dokumentējot projektu, un ka revidenti tos kļūdaini klasificējuši pie tehniskā atbalsta elementiem. Lai uzņemtos šādus izdevumus saskaņā ar Vispārīgo nosacījumu 13. panta 3. punktu, nevajadzēja iepriekšēju Komisijas atļauju. *GEF* turklāt apstiprina, ka tā ir nodevusi šo pētījumu un ar to saistīto faktūrrēķinu revidentu rīcībā, bet viņi tik un tā atteikušies labot šo kļūdu.

102 Pozīcijā "citas izmaksas" deklarētie izdevumi EUR 1790,31 apmērā, ko apliecina faktūrrēķini un kas iztērēti nelielu priekšmetu iegādei grāmatnīcās, pēc *GEF* domām, ir ierakstāmi atlīdzināmajās izmaksās un attiecas uz dokumentāciju, nepārsniedzot summu EUR 11 056, turklāt šī dokumentācija ir bijusi vajadzīga projekta uzdevumu izpildei.

103 Komisija apstrīd šā pamata pamatotību un apgalvo, ka tā nav pārkāpusi saistības, kas tai uzliktas ar Līgumu.

b) Pirmās instances tiesas vērtējums

Ievada apsvērumi

104 Vispirms jāatgādina, ka saskaņā ar Līgumu *GEF* ir uzņēmusies veikt Tehniskajā pielikumā norādīto projektu. Šā projekta uzdevums bija sniegt atbalstu *FIWG*, veicot sešus dažādus uzdevumus, kur ikviens uzdevums ietvēra virkni dažādu sniedzamu pakalpojumu.

105 Tāpat jāatgādina, ka saskaņā ar Lēmuma 94/763 6. pantu Līgumā ir konkretizēti ar projektu saistītie administratīvās, finansiālās un tehniskās uzraudzības noteikumi.

106 Līdz ar to *GEF* saskaņā ar Līguma 6. pantu un Vispārīgo nosacījumu 9. pantu bija pienākums iesniegt četrus periodiskus progresa ziņojumus ik pa sešiem mēnešiem, skaitot no projekta darbības sākuma dienas. Pēc tiem Komisijai bija jāspēj novērtēt projekta un jebkura ar to saistītā uzdevuma virzību un sadarbību. *GEF* bija jāiesniedz arī galīgais ziņojums par projekta ietvaros veikto darbu, mērķiem, rezultātiem un secinājumiem. Visbeidzot, saskaņā ar Līguma 4. un 5. pantu *GEF* ik pa sešiem mēnešiem, skaitot no projekta darbības sākuma dienas, bija jāiesniedz četri izdevumu pārskati par laikposmiem, uz kuriem attiecas četri iepriekš minētie pārskati, lai Komisija varētu pa daļām veikt uz šiem laikposmiem attiecīgās iemaksas.

107 Līgumā turklāt bija izklāstīti nosacījumi, kādos atlīdzināmi izdevumi, kas *GEF* radušies dažādās izmaksu kategorijās.

108 Ņemot vērā šos elementus, kā arī *GEF* atbildes uz jautājumiem, kurus šai sakarā tiesas sēdē uzdeva Pirmās instances tiesa, jākonstatē, ka prasītāja nav pierādījusi, ka uz šīs prāvas risinājumu attiecas jautājums par to, vai šo Līgumu var uzskatīt par subsīdijas līgumu. Tādējādi jautājums par to, cik pilnīgi puses ir pildījušas savas līgumiskās saistības, ir aplūkojams tikai un vienīgi šā Līguma noteikumu kontekstā (šajā sakarā skat. iepriekš 73. punktā minēto spriedumu lietā *Toditec*/Komisija, 77. punkts).

109 Turpinājumā ir jāanalizē Līguma noteikumi par dažādajām izdevumu kategorijām, kuras bija atļauts uzņemties, īstenojot projektu, kā arī šo izdevumu atlīdzinājuma nosacījumi.

110 Runājot par to izdevumu kategorijām, kuras saskaņā ar Vispārīgo nosacījumu 13. pantu atļauts uzņemties, lai īstenotu projektu, respektīvi, personāla izdevumiem, tīkla ekspluatācijas izmaksām, citām izmaksām, īpašām būtiskām izmaksām un

vispārīgām izmaksām, Vispārīgo nosacījumu 12. panta 1. punktā ir paredzēts, ka atlīdzināmas ir reālās izmaksas, kas ir vajadzīgas projekta īstenošanai, ir pierādāmas un radušās Līguma darbības laikā. Turpat 2. punktā, tai skaitā, paredzēts, ka paredzamās darba izmaksas ir tikai orientējošas un ka ir atļauts mainīt paredzamā budžeta kategorijas, ja vien būtiski nemainās projekta mērķis.

111 Vispārīgo nosacījumu 13. panta 1. punkta otrajā daļā ir noteikts, ka prasība, ka deklarētās personāla darba stundas ir jāreģistrē un jāapliecina, uzskatāma par apmierinātu tad, ja vismaz reizi mēnesī apliecināto darbalaiku reģistrē projekta vadītājs vai attiecīgi pilnvarots līgumslēdzēja uzņēmuma vadošais darbinieks. Vispārīgo nosacījumu 15. panta 1. punktā, tai skaitā, ir precizēts, ka līgumslēdzējam regulāri un saskaņā ar reģistrācijas dalībvalstī pieņemtajām grāmatvedības normām jāreģistrē grāmatvedība un jāuztur pienācīga dokumentācija, ar ko var apliecināt un attaisnot izmaksas un ierēķinātās darba stundas, un šie dokumenti jānodod revidentu rīcībā.

112 No tā izriet, ka *GEF* ir jāpierāda, ka dažādajos Komisijai iesniegtajos izdevumu pārskatos deklarētie izdevumi ir reālas izmaksas, kas patiešām bijušas nepieciešamas un radušās projekta īstenošanas gaitā un tā darbības laikā. Tāpat no tā izriet, ka, sniedzot šādus pierādījumus, *GEF* jāievēro Vispārīgo nosacījumu 13. panta 1. punkta un 15. panta 1. punkta prasības un jāuztur apliecināts darba stundu reģistrs, kā arī grāmatvedība saskaņā ar Beļģijā spēkā esošajām normām.

113 Ņemot vērā šos apsvērumus, nevar piekrist *GEF* izvirzītajam argumentam, kas pamatots ar Beļģijas Civilkodeksa 1235. panta pirmo daļu, lai pamatotu savu prasību likt Komisijai izdot kredīta paziņojumu par summu EUR 273 516, nav apstiprināms. Šis arguments faktiski rada Komisijai pienākumu pierādīt, ka maksājums EUR 273 516, ko Komisija pārskaitījusi *GEF* un kura atlīdzinājums tiek pieprasīts ar 2001. gada 11. jūlijā Komisijas izdoto debeta paziņojumu, ir izdarīts nepamatoti.

114 Tomēr Komisijas atlīdzinājuma prasības pamatā ir Vispārīgo nosacījumu 16. panta 3. punkts, kurā noteikts, ka gadījumā, ja kopējais finanšu ieguldījums, kas bija jāveic projektā, tai skaitā jebkādā revīzijā konstatētais ieguldījums, ir mazāks nekā projektam pārskaitīto līdzekļu kopsumma, līgumslēdzējam nekavējoties Komisijai jāatlīdzina starpība. Tātad konstatējums, ka ir veikta pārmaksa attiecībā uz kopējo finansiālo ieguldījumu, ir izdarāms pēc pierādījumiem par projekta īstenošanas izdevumiem, kas saskaņā ar Līgumu ir jāsniedz *GEF*, nevis Komisijai.

115 No tā izriet, ka prasība, kuras mērķis ir likt Komisijai izdot kredīta paziņojumu par summu EUR 273 516 un panākt Komisijas 2001. gada 11. jūlijā izdotā debeta paziņojuma anulēšanu, ir saistīta ar prasību par EUR 40 693 atlīdzinājumu tai ziņā, ka abu prasību pamatā ir pieņēmums, ka *GEF* ir ievērojusi savas līgumsaistības. Ja *GEF* pierāda savu līgumsaistību izpildi, tad no tā nepieciešami izriet, ka *GEF* ir tiesīga saņemt maksājumu EUR 40 693 apmērā, kā arī tas, ka Komisijas debeta paziņojumam par summu EUR 273 516 vairs nav nekāda pamata.

116 Šais apstākļos jāizvērtē *GEF* prasības pamatotība attiecībā uz visām to izdevumu kategorijām, kuru atlīdzinājumu tā pieprasa un kuras tā uzskata par pierādītām, respektīvi, "personāla" izdevumiem, to skaitā Goldfingera algu un dažiem citiem izdevumiem pozīcijās "ceļa un uzturēšanās izdevumi" un "citas izmaksas".

Par "personāla" izdevumiem

117 Attiecībā uz personāla izdevumiem dažādo *GEF* izvirzīto argumentu pamatā būtībā ir trīs jautājumi: pirmkārt, vai Komisija ir pieņēmusi Līgumā paredzēto, sākotnēji lēsto darba stundu skaita pārsniegumu un algu likmju pielāgojumus, kas izmantoti,

lai aprēķinātu personāla izmaksas, otrkārt, vai *GEF* atbilstīgi Līguma noteikumiem ir pierādījusi darba stundas, kuras tā, pēc pašas teiktā, veltījusi projekta īstenošanai, un, treškārt, vai revidenti ir pieļāvuši neprecizitātes savos darba stundu skaita un personāla izdevumu konstatējumos, kas atrodami Atkārtotā tehniskā novērtējuma pārskatā un galīgajā revīzijas pārskatā.

— Par to, vai Komisija ir pieņēmusi Līgumā paredzēto, sākotnēji lēsto darba stundu skaita palielinājumu

118 Pirmkārt, jānosaka, vai tas, ka Komisija ir pieņēmusi *GEF* iesniegtos izdevumu pārskatus un saskaņā ar tiem pa daļām veikusi iemaksas, nozīmē, ka tā ir pieņēmusi Līgumā paredzēto, sākotnēji lēsto darba stundu skaita palielinājumu.

119 Šai sakarā jākonstatē, ka attiecībā uz Komisijas ieguldījumu Līguma 3. panta 1. un 2. punktā ir noteikts, ka Komisija 100 % apmērā segs atlīdzināmās projekta izmaksas, nepārsniedzot EUR 440 000, kas atbilst paredzētajām projekta kopējām izmaksām.

120 Saskaņā ar Līguma 4. pantu, kurā izklāstīts Komisijas veikto maksājumu grafiks, Komisijas ieguldījums tiks pārskaitīts kā EUR 165 000 avanss un pēc tam tā veiks iemaksas, katru no tām pārskaitot divu mēnešu laikā pēc attiecīgo periodisko progresa ziņojumu un izdevumu pārskatu apstiprināšanas. Visbeidzot, Komisijas kopējā ieguldījuma atlikums tiks pārskaitīts divu mēnešu laikā pēc tam, kad būs

apstiprināts pēdējais ziņojums, dokuments vai cits pakalpojums, kas sniedzams saskaņā ar Tehniskajā pielikumā minēto projektu, un kad būs apstiprināts pēdējais izdevumu pārskats par pēdējo laikposmu, kurš minēts Līguma 5. panta 2. punktā.

121 Vispārīgo nosacījumu 16. panta 2. punktā ir noteikts, ka, neskarot šā pielikuma 17. pantu par revīziju, kamēr nav pieņemti ar projektu saistītie attiecīgie pakalpojumi vai, ja tādi nav norādīti, nobeiguma ziņojums, visi maksājumi tiks uzskatīti par avansa maksājumiem. Tā paša panta 3. punktā, cita starpā, paredzēts, ka gadījumā, ja kopējais finanšu ieguldījums saskaņā ar projektu, tostarp jebkādā revīzijā konstatētais ieguldījums, ir mazāks nekā projektam pārskaitīto līdzekļu kopsumma, līgumslēdzējam nekavējoties Komisijai jāatlīdzina starpība.

122 No šo noteikumu kopuma izriet, ka visi Komisijas veiktie avansa maksājumi vai iemaksas pa daļām ir uzskatāmi par pagaidu maksājumiem, kamēr nav apmierināti daži iepriekš norādītie nosacījumi.

123 Faktiski saskaņā ar Vispārīgo nosacījumu 16. un 17. pantu visus šos maksājumus Komisija veic, paturot spēkā tiesības veikt revīziju, tāpēc pirms šādas revīzijas vai attiecīgi tai noteikta termiņa beigām tos nevar uzskatīt par galīgo samaksu par izdevumu pārskatiem. Vēstulēs, kuras Komisija 1998. gada 19. martā, 1998. gada 14. decembrī, 1999. gada 27. jūlijā un 2000. gada 14. decembrī nosūtīja *GEF* un ar kurām tā pieņēma attiecīgos izdevumu pārskatus, turklāt ir skaidri norādīts, ka "deklarētie izdevumi (vai izdevumi ar mūsu grozījumiem) [tika] pārbaudīti un atzīti par atbilstīgiem periodiskajam progresa ziņojumam un Līgumam (skat. II pielikuma D daļu), paturot tiesības veikt pārbaudes, pielāgojumus pēc pārrēķina vai revīziju un ja pieņemtas algu likmes".

124 Līdz ar to pat tad, ja arī Komisija, kā to apgalvo *GEF*, ir rūpīgi uzraudzījusi un iedziļinājusies projekta virzībā, izteikusies par to atzinīgi un nav sniegusi negatīvas atsauksmes par projektam veltīto laiku un piemērotajām algu likmēm, apstāklis, ka Komisija ir ņēmusi vērā *GEF* iesniegtos izdevumu pārskatus, izdarījusi dažus grozījumus saistībā ar dažu izdevumu noraidījumu un atbilstīgi samaksājusi tai dažas summas, nebūt nenozīmē, ka Komisija ir pieņēmusi darba stundu skaita palielinājumu vai grozījumus piemērotajās algu likmēs. Faktiski Komisijas veiktās revīzijas mērķis bija tieši noteikt, vai saskaņā ar Līguma noteikumiem pieprasīto izmaksu segšana ir pamatota. Līdz ar to izdevumu pārskatus var uzskatīt par pieņemtiem tikai pēc revīzijas.

125 Otrkārt, ir jāpārbauda, kādos apstākļos varēja grozīt Līgumā paredzēto, sākotnēji lēsto darba stundu skaitu, kas, pēc *GEF* domām, bija nepieciešams dēļ pārmaiņām projekta īstenošanas situācijā.

126 Šeit uzreiz jāatzīmē, ka par piemērotajām algu likmēm *GEF* tiesas sēdē, atbildot uz Pirmās instances tiesas jautājumu, paskaidroja, ka šīs prāvas kontekstā likmes ir minētas tāpēc, ka vienlaikus ir pielāgots gan stundu skaits, gan minētās likmes, kombinējot šos abus elementus projekta īstenošanas izmaksu kopsummā. Tomēr no lietas materiāliem var secināt, ka *GEF* nav sūdzējusies nedz par minēto algu likmju pielāgošanu, nedz apstrīdējusi likmju kopumu, kuru Komisija izmantojusi revīzijas vajadzībām.

127 Līdz ar to Pirmās instances tiesa analizēs tikai projektam veltīto stundu skaitu.

128 Šai ziņā jākonstatē, ka *GEF* atbilžu uz Pirmās instances tiesas jautājumiem 3. pielikumā ir Tehniskais pielikums, kura 3.7. punktā ir tabula "Human Resources Requirements per Task (in man/days)" (turpmāk tekstā — "1. tabula"), no kuras izriet, ka cilvēkdienu skaits, kuru Līgums paredz Tehniskajā pielikumā izklāstīto sešu uzdevumu izpildei, ir 447, kas atbilst 3576 darba stundām (447 cilvēkdienas reiz 8 stundas = 3576 stundas) un 894 darba stundām pusgadā (3576 darba stundas dalot ar 4 pusgadiem = 894 stundas pusgadā).

129 Turpat 3.7. punktā sniegtajā tabulā "Cost estimates per Task (in ECU)" (turpmāk tekstā — "2. tabula") ir izmaksu aplēses katram uzdevumam un pa izmaksu kategorijām.

130 Tabula "Unit Costs Assumptions (in ECU)" (turpmāk tekstā — "3. tabula"), kurā paredzēta dienas likme, ko piemēro, konkrēti, "Project manager" darba stundām (1050), "Senior Consultant" darba stundām (1050), "Consultant" darba stundām (650) un "Information Specialist" darba stundām (300), un kas bija tajā tehniskā pieteikuma versijā, kas bija pievienota prasības pieteikumam, vairs nefigurē *GEF* atbilžu uz Pirmās instances tiesas jautājumiem 3. pielikumā ietvertajā Tehniskajā pielikumā. *GEF* tomēr šīm atbildēm ir pievienojusi tabulu ar dienas likmēm, kas tikai ļoti nedaudz atšķiras no iepriekš minētajām likmēm, ko piemēro nostrādātajām darba stundām.

131 Turklāt tai pat 3.7. punktā tajā Tehniskā pielikuma versijā, kas pievienota *GEF* atbildēm uz Pirmās instances tiesas jautājumiem, ir tabula "Total cost estimates per Task (in ECU)" (turpmāk tekstā — "4. tabula"), kurā lēsta izmaksu summa katram uzdevumam, kā arī projekta izmaksu kopsumma, kas atbilst EUR 440 000.

132 No šīm tabulām var secināt, ka Līguma 3. panta 1. un 2. punktā paredzētā maksimālā kopsumma EUR 440 000, ir noapaļota darba stundu aplēse, kas aprēķināta, katra uzdevuma veikšanai vajadzīgās cilvēkdienas (norādītas 1. tabulā) pareizinot ar likmi (norādīta 3. tabulā). Šie dati ir EUR 440 000 kopsummas aprēķina pamatā un, tāpat kā kopsumma, ir būtiska Līguma sastāvdaļa.

133 Faktiski jebkura projekta tehniskais novērtējums, tai skaitā šā projekta novērtējums, kas sniegts Tehniskajā pielikumā, tiek veikts, lai puses varētu vienoties par projekta kopējā budžeta aplēsēm, un tas nosaka Komisijas finansiālās līdzdalības apmērus. Šai lietā budžeta aplēses tika izdarītas, izmantojot iepriekš minētos datus, un abas puses bija piekritušas šo datu, no kuriem darba apjomam ir galvenā loma, aplēsēm. Tāpēc šie dati ir objektīvi kritēriji, lai novērtētu to, cik nepieciešami šie izdevumi bijuši projekta pareizai īstenošanai, un vai tie un jebkādi iespējami pielāgojumi atbilst Līgumam.

134 Cita starpā, jāuzsver, ka saskaņā ar Vispārīgo nosacījumu 12. panta 2. punktu vienīgā lēsto izmaksu grozīšanas iespēja, tās nepalielinot, bet tikai pārnesot dažas izmaksas uz citām kategorijām, ir pieļaujama tikai tad, ja būtiski nemainās projekta mērķis.

135 Šai gadījumā no lietas materiāliem, konkrēti, galīgā revīzijas pārskata izriet, ka *GEF* ir pieprasījusi, attiecīgi, četriem laikposmiem 2827, 2878, 3005 un 3569 darba stundas Līgumā katram pusgadam paredzēto 894 darba stundu vietā.

136 Taču jāuzskata, ka tik būtisks projekta īstenošanai vajadzīgo darba stundu palielinājums katram uzdevumam un katrā izmaksu kategorijā, tāpat kā Vispārīgo nosacījumu 12. panta 2. punktā paredzētā izmaksu kategoriju maiņa, spēj ietekmēt Līguma apjomu un ietekmi tiktāl, ciktāl projektam veltītā darba apjoms ir saistīts ar tā raksturīgākajām pazīmēm. Līguma pielāgošana, ko prasa veikt būtisks projektā iesaistītā personāla darba apjoma pieaugums, saskaņā ar Līguma 8. pantu būtu likusi izdarīt Līguma grozījumus, abu pušu pilnvarotajiem pārstāvjiem noslēdzot rakstisku vienošanos.

137 Šo secinājumu neatspēko *GEF* minētais fakts, ka tās prasība nenozīmē maksimālās summas EUR 440 000 pārsniegumu. Ja šī summa ir nepārsniedzams maksimums, tā tomēr nav uzskatāma par projektam iztērēto izdevumu atlīdzināšanas minimālo summu un tā nebūt nav vienīgais kritērijs, ar kuru varētu izvērtēt deklarētos personāla izdevumus. Līgumā turklāt ir norādīts, ka uz atlīdzināmajiem izdevumiem attiecas precīzi nosacījumi, tai skaitā arī saistībā ar izmaksu pierādāmību, tādējādi Komisija nevarētu saskaņā ar Līgumu veikt maksājumus tikai tāpēc, ka tās ieguldījums nepārsniegtu maksimālo summu EUR 440 000.

138 Visbeidzot, no lietas materiāliem nevar secināt, ka *GEF* būtu piedāvājusi Komisijai pielāgot Līgumu, iekļaujot tajā sākotnēji projektam paredzētā darba laika grozījumus, kas bija vajadzīgs, ņemot vērā projekta attīstību un situāciju.

139 Līdz ar to *GEF* nav spējusi pierādīt neprecizitātes apgalvojumā, kas ietverts tehniskā novērtējuma pārskatā, ka revidentiem nav iesniegti nekādi pierādījumi par to, ka projektam sākotnēji paredzētā darba laika būtiskais palielinājums bijis saskaņots ar Komisiju.

— Par pierādītajām projektam veltītajām darba stundām

140 Jautājumā par to, vai *GEF* ir pierādījusi personāla izdevumus, kuri, pēc tās vārdiem, tai radušies, īstenojot projektu, ir jāpatur prātā iepriekš 110.–112. punktā izklāstītais, ka, pierādot reālo deklarēto izdevumu nepieciešamību un efektīvu lietojumu projekta īstenošanas gaitā un tā darbības laikā, ir jāievēro precīzi nosacījumi. Tādējādi *GEF* projekta vadītājam vai attiecīgi pilnvarotam vadošajam darbiniekam bija jāreģistrē un jāapliecina darba stundas vismaz reizi mēnesī. Tai turklāt bija jāveido grāmatvedība un jāuztur pienācīga dokumentācija, kurai bija jābūt pieejamai revīzijai, lai varētu apliecināt un attaisnot izmaksas un ierēķinātās darba stundas.

141 Līdz ar to jānosaka, vai dokumenti, kurus *GEF* uzrādījusi revīzijas vajadzībām, atbilst šiem Līgumā izklāstītajiem nosacījumiem, kas jāievēro, lai tie varētu būt projektam veltīto personāla izdevumu pierādījums.

142 Šai ziņā no lietas materiāliem izriet, ka ir jāpārbauda trīs dokumentu kategorijas. Pirmajā ietilpst Vispārīgo nosacījumu 15. panta 1. punktā minētā grāmatvedība un dokumentācija, kurai jābūt *GEF* rīcībā atbilstīgi Beļģijā spēkā esošajām normām. Otrajā ir dokumenti, kuros norādīts katra darbinieka nostrādāto stundu kopskaits mēnesī, kā tas paredzēts sociālā sekretariāta *Securex* noteikumos, jo uz šo dokumentu pamata izmaksā algas un veic sociālā nodrošinājuma iemaksas (turpmāk tekstā — "*Securex* darbalaika uzskaites tabulas"). Trešajā kategorijā ir papildu darbalaika uzskaites tabulas, kuras revīzijas laikā aizpildīja Goldfingers, ņemdams par pamatu darba līgumus un biroja darbalaika plānotāju, kurā nebija minētas darba stundas, un šajās papildu darbalaika uzskaites tabulās par katras profesijas kategoriju ir norādīts, cik stundu dienā aizņem darbs ar projektu (turpmāk tekstā — "Darbalaika uzskaites tabulas").

143 Attiecībā uz pirmo dokumentu kategoriju Komisija neapstrīd faktu, ka *GEF* ir aizpildījusi un nosūtījusi Komisijai divas finanšu anketas un četrus izdevumu pārskatus, kuros detalizēti uzskaitīti personāla izdevumi, to skaitā darba stundu skaits un likme par vienību. Tā neapstrīd arī faktu, ka revidentu rīcībā nodotā *GEF* grāmatvedība bijusi atbilstīga Beļģijā spēkā esošajām normām. Gan no revīzijas pārskata projekta 3. punkta, gan no galīgā revīzijas pārskata 3. punkta sadaļas "Book keeping analysis" izriet, ka revidenti ir konstatējuši, ka *GEF* izstrādā ikgadēju finanšu pārskatu un ka tā izstrādes izdevumi ir uzrādīti *GEF* grāmatvedībā. Tas, ka revidenti pārliecinājās, ka izdevumu pārskati šai aspektā saskan ar *GEF* rēķiniem, tomēr nenozīmē, ka *GEF* veidoja dokumentāciju, kas ir vajadzīga, lai atbilstīgi Līgumam apliecinātu un pamatotu tās izmaksas un stundas, kas pierakstītas projektam. Ir jāanalizē arī abas pārējās iepriekš minētās dokumentu kategorijas.

144 Tādējādi saistībā ar otro dokumentu kategoriju Komisija atzīst, ka *GEF* ir saglabājusi *Securex* darbalaika uzskaites tabulas, un apliecina, ka tās ir uzrādītas revidentiem 1999. gada 18. un 21. jūnija revīzijā un iesniegtas Komisijai 2000. gada 20. novembrī. Tomēr Komisija pamatoti norāda, ka šīs Darbalaika uzskaites tabulas var uzskatīt par darba stundu reģistru Vispārīgo nosacījumu 13. panta 1. punkta otrās daļas izpratnē tikai tad, ja tajās ir konkrēti norādīts, ka tajās minētās stundas patiešām attiecas uz projektu. Sēdē *GEF* atzina, ka minētajās tabulās šādu norāžu nav.

145 Protams, kā to norāda *GEF* un kam 2000. gada 20. marta vēstulē piekrīt arī Komisija, Līgumā nav noteikts, ka ir jābūt konkrēta parauga darba stundu reģistram. Tomēr no Vispārīgo nosacījumu 13. panta 1. punkta otrās daļas un 15. panta 1. punkta izriet, ka dokumentācijai ir jābūt piemērotai, lai apliecinātu un pamatotu projekta faktiskās izmaksas un darba stundas. Tā kā Komisija sniedz finansiālu ieguldījumu tikai tad, ja līgumslēdzēja faktiskās un nepieciešamās izmaksas ir saistītas vienīgi ar projektu, tad šajos noteikumos minēto dokumentu piemērotība nozīmē, ka *GEF* savos izdevumu reģistros ir skaidri jānorāda, ka deklarētās izmaksas un darba

stundas patiešām attiecas uz projekta īstenošanu. Līdz ar to, kā to pamatoti norādījusi Komisija, šajos dokumentos precīzi jānorāda darba stundu skaits, jāidentificē darbinieks, kā arī jāmin faktiskā alga un saikne starp izdevumiem un uzdevumiem, kuros finansiāli piedalās Komisija.

146 Saistībā ar dokumentu trešo kategoriju *GEF* savos procesuālajos rakstos neapstrīd Komisijas apgalvojumu, ka Goldfingers ir aizpildījis papildu Darbalaika uzskaites tabulas revīzijas laikā, ņemdams par pamatu darba līgumus un biroja darbalaika plānotāju, kurā nebija minēti ne darbinieku uzvārdi, ne projektam veltītās darba stundas. Tā neapgalvo, ka uz lapām būtu ar projektu strādājošo personu vārdi un paraksti. *GEF* turklāt atzīst, ka šīs tabulas atšķiras no *Securex* darbalaika uzskaites tabulām, konkrēti, par apmēram 120 stundām (Pirēna 2000. gada 31. janvāra vēstule).

147 Tāpat kā *Securex* darbalaika uzskaites tabulas, arī papildu Darbalaika uzskaites tabulas var uzskatīt par pierādījumu attiecībā uz laiku, kuru ikviens *GEF* darbinieks nostrādājis ar projektu, tikai tad, kad iespējams konstatēt to atbilstību 145. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

148 Turklāt saskaņā ar Vispārīgo nosacījumu 13. panta 1. punkta otro daļu dokumentus, kuros reģistrētas ar projektu nostrādātās stundas, vismaz reizi mēnesī jāapliecina projekta vadītājam vai kādam citam attiecīgi pilnvarotam vadošajam darbiniekam. No šīs prasības, kas ir būtiska attiecībā uz pienākumu uzturēt apliecinātu deklarēto darba stundu reģistru, izriet, ka šāds reģistrs turams visā projekta darbības laikā, t.i., ka darba stundas jāreģistrē pakāpeniski līdztekus darbu izpildei, kas tātad nav savienojams ar papildu Darbalaika uzskaites tabulu sastādīšanu *a posteriori*.

149 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, nedz *Securex* darbalaika uzskaites tabulas — iepriekš minēto izmaksu un stundu detalizācijas trūkuma dēļ —, nedz 1999. gada 18. un 21. jūnija revīzijas laikā iesniegtās papildu Darbalaika uzskaites tabulas — to pašu iemeslu dēļ un tādēļ, ka tās vismaz reizi mēnesī nebija apliecinājis projekta vadītājs vai attiecīgi pilnvarots vadošais darbinieks —, nevar uzskatīt par pierādījumiem, kas atbilst Līguma prasībām.

150 Turklāt nav atzīstams *GEF* pirmo reizi tiesas sēdē izvirzītais arguments, ka Goldfingers esot aizpildījis, atjauninājis un arhivējis papildu Darbalaika uzskaites tabulas elektroniski. Pat ja to varētu pierādīt, tik un tā nebūtu iespējams konstatēt, vai attiecībā uz šīm tabulām ir ievēroti 145. punktā izklāstītie nosacījumi, jo tiesas sēdē *GEF* atzina, ka tai nekad nav ienācis prātā iesniegt pierādījumus par minēto dokumentu sastādīšanas datumu.

151 *GEF* turklāt atkārtotās tehniskās novērtēšanas laikā neiesniedza citus dokumentus, kas ļautu pamatot izdevumus, līdz ar to revīzijas pārskata projekta secinājumi tika iekļauti galīgajā revīzijas pārskatā.

152 Šais apstākļos nav jāpārbauda lietas dalībnieku argumenti par galīgā revīzijas pārskata apgalvojumiem saistībā ar Goldfingera aizpildītajām tabulām, proti, par tajās rodamajām nepreciziātēm gan attiecībā uz Līguma darbības sākuma datumu, gan 202 deklarētajām informācijas speciālista darba stundām 1997. gada jūlijā un oktobrī. Tā kā šīs tabulas neatbilst Līgumā izklāstītajām prasībām attiecībā uz pierādījumiem, iepriekš minēto kļūdu pārbaude būtu bezjēdzīga.

153 Tātad ir jākonstatē, ka *GEF* neuzturēja Darbalaika uzskaites tabulas Vispārīgo nosacījumu 13. panta 1. punkta otrās daļas izpratnē.

154 Konkrētāk saistībā ar Goldfingera algu vispirms ir jākonstatē, ka *GEF* tikai apstiprina, ka Komisija nav ņēmusi vērā tās nostāju, kas attiecībā uz revīzijas pārskata projektu pausta Pirēna 2000. gada 31. janvāra vēstulē. Šai vēstulē Pirēns vēlreiz apliecināja, ka Goldfingera algas aprēķini ir precīzi, kā arī to, ka Beļģijas tirgus kontekstā no šīs algas rodas pieņemami izdevumi, ko *GEF* bija izklāstījusi jau 1999. gada 30. jūlija vēstulē.

155 No 1999. gada 21. decembra revīzijas pārskata projekta izriet, ka revidenti ir pārrēķinājuši šo algu, lai ņemtu vērā tikai prēmiju kopsummu par diviem gadiem, jo tajā iepriekš bija ierēķinātas prēmijas par trim gadiem.

156 Līdz ar to, tā kā *GEF* neizvirza pretenzijas pret labojumiem attiecīgajā laikposmā, tā nespēj pierādīt, ka revidenti ir kļūdaini samazinājuši Goldfingera saņemto algu saistībā ar šīm prēmijām, lai ņemtu vērā tikai prēmiju kopsummu par diviem gadiem, kas ir projekta darbības laiks.

157 No iepriekš izklāstītā izriet, ka *GEF* nav pierādījusi nedz ar projekta īstenošanu saistītos personāla izdevumus, nedz neprecizitātes revīzijas laikā veiktajos Goldfingera algas aprēķinos.

— Iespējamās neprecizitātes, kuras saistībā ar darba stundām un personāla izdevumiem revidenti pieļāvuši Atkārtotā tehniskā novērtējuma pārskatā un galīgajā revīzijas pārskatā

158 Ir jāpārbauda *GEF* argumenti par iespējamām revidentu neprecizitātēm, no vienas puses, Atkārtotā tehniskā novērtējuma procedūrā un darba stundu rezultātā, kas ar to iegūta, un, no otras puses, personāla izdevumu konstatējumos galīgajā revīzijas pārskatā.

159 Par 2000. gada 24. maija Atkārtoto tehnisko novērtējumu, pirmkārt, ir noraidāms *GEF* arguments par iespējamu procedūras neievērošanu no revidentu puses. *GEF* apgalvo, ka revidenti nav ievērojuši pārbaudes kritērijus, kas norādīti Komisijas 2000. gada 20. marta vēstulē, jo viņi nav jautājuši — nedz cik daudz laika *GEF* veltījusi katram uzdevumam, nedz saprātīgi novērtējuši projektam patērēto laiku. Viņu pieeja — sadalīt Līguma parakstīšanas laikā lēsto darba stundu skaitu pa dažādajiem uzdevumiem — neatbilst Līgumam, jo tajā ir noteikts, ka Komisija samaksā nevis lēstās izmaksas, bet gan faktiskās izmaksas, kas ir pamatotas.

160 Šeit jāatgādina, ka 2000. gada 20. marta vēstulē Komisija apliecināja, ka revīzijas pārskata projektā ietverto pielāgojumu pamatā ir lēstais stundu kopskaits, kuru revidenti, kas izstrādāja sākotnējo pārskata projektu, uzskatīja par saprātīgu konkrēto uzdevumu izpildei. Tā kā *GEF* izvirzīja kategoriskas pretenzijas pret minētajiem pielāgojumiem, Komisija 2000. gada 20. marta vēstulē piedāvāja Atkārtotu tehnisko novērtējumu tāpēc, lai precīzi noteiktu to stundu skaitu, kuras var racionāli uzrādīt par katru Līguma Tehniskajā pielikumā norādīto paveikto uzdevumu.

161 Turklāt Atkārtotā tehniskā novērtējuma pārskata I pielikumā, kurā ir teikts, ka novērtējuma mērķis ir pārskatīt projekta īstenošanai saprātīgi nepieciešamo laiku, ir precizēts, ka, tā kā projekts jau vienu reizi ir tehniski novērtēts, ir īpaši jāpievēršas, pirmkārt, iepriekšējā novērtējuma apstiprināšanai vai atcelšanai, otrkārt, veikto uzdevumu atbilsmei Tehniskajā pielikumā iekļautajai darba programmai, treškārt, uzdevumu veikšanas pareizuma izvērtēšanai un, ceturtkārt, to stundu skaitam, kuras var racionāli pieprasīt par katru darbinieku vai personāla kategoriju.

162 Atkārtotās novērtēšanas laikā Goldfingers izklāstīja projekta ietvaros paveikto un atbildēja uz jautājumiem, kuri viņam tika uzdoti divās sēdēs, un no Atkārtotā tehniskā novērtējuma pārskata izriet, ka revidenti, pirmkārt, konstatēja, ka projekts, kura tehniskajā aprakstā sākotnēji bija paredzēti 22 mēneši cilvēku darba, ir prasījis trīsreiz vairāk līdzekļu. Viņuprāt, projekta īstenošanai nepieciešamo stundu skaita grozījumiem nebija nedz dokumentāla pamatojuma, nedz Komisijas apstiprinājuma. Otrkārt, revidenti atzina, ka projekta ietvaros sniegtos pakalpojumus ir grūti uzskatīt par atbilstīgiem pieejamajiem dokumentiem. Pārskatā norādīts, ka šīs grūtības atzinis arī Goldfingers, apgalvojot, ka minētie pakalpojumi ir sadalīti pa vairākiem dokumentiem un laika gaitā pielāgoti, lai ņemtu vērā ātri mainīgo situāciju. Goldfingers turklāt piebilda, ka daži pakalpojumi nav sniegti, jo tas nav bijis pušu interesēs.

163 Treškārt, revidenti konstatēja, ka šie izskaidrojumi nav dokumentāli pamatoti. Viņiem neizdevās atrast nekādu informāciju par katrai darbu grupai veltītajiem līdzekļiem, jo vienīgā informācija, kas tika sniegta, bija kopējie izdevumi beļģu frankos. Lai gan Goldfingeram tika izteikts lūgums precizēt šo informāciju, viņš to nav izdarījis.

164 *GEF* neapstrīd šos konstatējumus, bet vienīgi apliecina, ka neviens nav mēģinājis šos apstākļus saskaņot ar projekta darba grupu.

165 Visbeidzot, no iepriekš 140.–153. punktā iztirzātajiem konstatējumiem izriet, ka *GEF* neveidoja Vispārīgo nosacījumu 13. panta 1. punkta otrās daļas prasībām atbilstīgu darba stundu reģistru.

166 Ņemot vērā šos izklāstītos apsvērumus, vispirms jāatzīmē, ka nekur Līguma noteikumos nebija teikts, ka Komisijai būtu pienākums piedāvāt veikt atkārtotu tehnisko revīziju. Šai aspektā no lietas materiāliem var secināt, ka *GEF* nevienu brīdi, pat ne Pirmās instances tiesas priekšā, nav apstrīdējusi savu piekrišanu šīs revīzijas veikšanai.

167 Turklāt ir jāuzskata — un tas izriet no kritērijiem, pēc kādiem revidentiem bija jāveic revīzija un kuri formulēti 161. punktā, un saskaņā ar kuriem šī revīzija nozīmē iepriekšējā novērtējuma pārskatīšanu saistībā ar projekta īstenošanai racionāli nepieciešamo laiku —, ka uz šo revīziju attiecas līgumsaistības, ko ir uzņēmušās abas puses.

168 Lai gan vērtētāji, darot savu darbu, nekādi nespēja sasniegt šādu rezultātu, kādu būtu vēlējusies *GEF*, respektīvi, atzīt to stundu skaitu, kuras, pēc *GEF* apgalvojumiem, tā veltījusi projektam, tomēr jāatzīmē, ka *GEF* nav lūgusi Komisijai veikt viņu darba rezultātu ekspertīzi. Kā jau tika atzīmēts 150. punktā, *GEF* tā arī neiesniedza pierādījumus par to, kurā datumā ir izveidots elektroniskais papildu Darbalaika uzskaites tabulu reģistrs, lai pierādītu pierakstītās darba stundas atbilstīgi Vispārīgo nosacījumu prasībām.

169 Visbeidzot, atbildot uz Pirmās instances tiesas jautājumu sēdē, *GEF* nespēja paskaidrot, kā vērtētājiem būtu bijis jārīkojas, lai saprātīgi novērtētu projektam veltītās darba stundas, ja nepastāv nekādi uzskaites pierādījumi.

170 Tātad revidenti, kontrolējot *GEF* deklarētos izdevumus, pamatoti secināja, ka nespēj racionāli noteikt uz projektu attiecināmo stundu skaitu, un izlēma kā pieņemto darba stundu skaitu paturēt sākotnēji aplēsto. Šādos apstākļos viņu izraudzītā metode — sākotnēji aplēsto darba stundu dalījums dažādiem uzdevumiem, kas turklāt sakrīt ar Tehniskā pielikuma dalījumu — ir uzskatāma par atbilstīgu Līgumam.

171 Otrkārt, ir noraidāms *GEF* izvirzītais arguments, ka, tā kā 1999. gada 21. septembra tehniskā novērtējuma nobeiguma pārskatā Komisija ir apstiprinājusi, ka darbs ir paveikts un līdzekļi ir izlietoti pareizi, nav saprātīgi pieņemt, ka projektam veltīto, pēc 2000. gada 24. maija Atkārtotā tehniskā novērtējuma Komisijas pieņemto stundu skaits varētu būt mazāks par sākotnēji lēsto.

172 Vispirms jāatzīmē, ka šis apgalvojums ir lasāms kopā ar citiem tai pašā pārskatā esošajiem apgalvojumiem. Vērtētāji ir norādījuši, ka nav skaidrības, ka projekta īstenošanai pieliktās pūles atbilst sākotnējiem plāniem. Viņuprāt, projekta vadītājs nav skaidri norādījis, kādi līdzekļi ir izmantoti konkrētiem uzdevumiem, tādējādi apgrūtinot jebkādus mēģinājumus sasaistīt katra uzdevuma izpildei veiktos pasākumus ar attiecīgajiem līdzekļiem. Apliecinājums, ka līdzekļi izlietoti pareizi, sniegts tikai pēc šīm norādēm. Turklāt pārskata secinājumos un ieteikumos viņi ir piebilduši, ka, neņemot vērā paveikto darbu un līdzekļu izlietojumu, projekta vadītājs pietiekami labi nepārzina formālās paveiktā darba un izlietoto līdzekļu pārraudzības procedūras, kas sarežģījis viņu darbu tik ļoti, ka viņiem pat reizēm nācies izdarīt pieņēmumus par nepilnīgi dokumentētu uzdevumu rezultātiem un izmaksām.

173 Šādā kontekstā kļūst skaidrs, ka *GEF* minētais apgalvojums ir vispārīgs apgalvojums, kam trūkst konkrēta pamatojuma un kurā tiek tikai konstatēts, ka nebija pietiekami detalizētas informācijas un uzskaites par paveikto darbu un izlietotajiem resursiem, kas piedēvējams projekta vadītājam.

174 Komisijas vērtējums 1999. gada 21. septembra tehniskā novērtējuma nobeiguma pārskatā turklāt nebūt nav Komisijas galīgais vērtējums saistībā ar projekta īstenošanas izdevumu pareizību. Šāds vērtējums notika, veicot revīziju.

175 Visbeidzot galīgais projekta īstenošanai nepieciešamo un veltīto stundu skaita vērtējums ir atkarīgs no tā, kā *GEF* spēj pierādīt ar tām saistītos izdevumus. Tā kā *GEF* iesniegtie dokumenti netika uzskatīti par piemērotiem, lai tos varētu uzskatīt par pierādījumiem, kas atbilst Līguma prasībām, revidenti izmantoja Līgumā sākotnēji lēstās vērtības, lai vērtētu deklarētās darba stundas un pieņemtu ar projektu saistītos izdevumus. Šīs vērtības nav minimālās aplēses, jo pēc Komisijas veiktās pārbaudes tās var samazināties.

176 Šai lietā nav apstrīdams, ka revidenti atbilstīgi Tehniskajam pielikumam izstrādāja to pakalpojumu sarakstu, kuri attiecas uz katru projekta uzdevumu, un uzskatīja, ka ar otro un trešo uzdevumu saistītie rezultāti vai nu nav atrodami, vai ir sadrumstaloti.

177 Pēc šīs pārbaudes Līguma tehniskajā aprakstā sākotnēji lēstais darba stundu skaits par šiem diviem uzdevumiem tika samazināts.

178 Šais apstākļos saistībā ar Atkārtoto tehnisko novērtējumu ir jāsecina, ka, tā kā *GEF* nav iesniegusi nevienu pierādījumu, ar kuru varētu pamatot deklarētās darba stundas, revidenti ir pareizi veikuši pārbaudi, balstoties uz Līguma tehnisko aprakstu, un samazinājuši deklarēto darba stundu skaitu par neizpildītajiem uzdevumiem.

179 Saistībā ar galīgo finanšu revīzijas pārskatu, kas datēts ar 2000. gada 28. jūniju, *GEF* nepamatoti apstrīd revidentu secinājumu, kas atvasināts no apgrozījuma un personāla izdevumu attiecības analīzes, kura lasāma revīzijas pārskata projektā un arī galīgajā revīzijas pārskatā, ka Komisijai iesniegtie personāla izdevumi ir novērtēti nesamērīgi augstu.

180 No Komisijas 2000. gada 20. marta vēstules tiešām izriet, ka revidenti, pieļaujot, ka atsevišķos gadījumos ir nepieciešama izdevumu sadalīšana, ir pārbaudījuši tikai *GEF* iesniegtos tās grāmatvedības datus. Fakts, ka uzņēmējsabiedrības 1996./97. nodokļu gada apgrozījums 6,5 milj. BEF apmērā tika radīts, pastāvot personāla izmaksām 5,5 milj. BEF, un ka 1997./98. nodokļu gadā norādīts gandrīz tāds pats apgrozījums 6,2 milj. BEF ar personāla izmaksām 2,3 milj. BEF, norāda, ka Komisijai iesniegtie personāla izdevumi ir pārvērtēti. Pat ja pieņem *GEF* apgalvojumus, ka apgrozījuma skaitļu struktūra plašākā laikposmā ietekmē priekšstatus par precīzo laikposmu, *GEF* tas bija zināms arī tai brīdī, kad tika sastādīti attiecīgie finanšu pārskati, līdz ar to tā varēja šos skaitļus strukturēt citādāk. Turklāt, atbildot uz Pirmās instances tiesas jautājumu, *GEF* sēdē atzina, ka tās uzdevums ir bijis strukturēt šos skaitļus tā, lai ņemtu vērā minētos laikposmus.

181 No tā izriet, ka visas sūdzības par personāla izdevumiem ir noraidāmas.

Par izdevumiem pozīcijās "ceļa un uzturēšanās izdevumi" un "citas izmaksas"

182 *GEF* apgalvo, ka tā šos izdevumus ir dokumentējusi un pamatojusi. Tas attiecas uz *Datamonitor* pētījuma izmaksām un nelielu priekšmetu iegādi grāmatnīcās, un šīs izmaksas *GEF* min, ilustrējot nepiekrišanu Komisijas atteikumam. Tāpēc jāpārbauda, vai *GEF* sniegusi atbilstošus pierādījumus katrā no minētajām pozīcijām.

— "Ceļa un uzturēšanās izdevumi", kas deklarēti otrajā izdevumu pārskatā

183 No revīzijas pārskata projekta un galīgā revīzijas pārskata, kurā vārds vārdā atkārtots projektā rakstītais, izriet, ka savā otrajā izdevumu pārskatā *GEF* ir deklarējusi summu BEF 261 869 (EUR 6450) "ceļa un uzturēšanās izdevumi", kas ietilpst pozīcijā "tīkla ekspluatācija".

184 Šai summā ietilpst izdevumi BEF 126 871 (EUR 3145,05) apmērā par pētījumu, ko veicis *Datamonitor*.

185 Komisija turklāt pārklasificējusi BEF 62 750, kas deklarēti pozīcijā "ceļa izdevumi", pārnesot tos no "citām izmaksām" uz pozīciju "ceļa un uzturēšanās izdevumi".

186 Summa BEF 64 121, kas noraidīta otrajā izdevumu pārskatā, atbilst aritmētiskas darbības iznākumam, kas iegūts, atņemot no summas 261 869 citas darbības iznākumu, respektīvi, 261 869 mīnus 126 871 plus 62 750, iznākumā iegūstot 64 121.

187 Runājot, pirmkārt, par summu, kas attiecas uz *Datamonitor* pētījuma samaksu (BEF 126 871), Komisija pamatoja atteikumu ar to, ka minētie izdevumi šai pozīcijā nav atlīdzināmi. Komisija būtībā uzskatīja, ka šie izdevumi ir uzskatāmi par ārējo pakalpojumu un tehnisko iekārtu izmaksām un klasificējami pozīcijā "citas izmaksas", un līdz ar to tie saskaņā ar Vispārīgo nosacījumu 13. panta 3. punkta pirmo ievilkumu ir bijuši iepriekš jāsaskaņo ar Komisiju. Šāds saskaņojums minētajā gadījumā nav izdarīts.

188 Šai ziņā ir jākonstatē, ka šo izdevumu faktūrrēķins, kas ir sniegts prasības pielikumā, neļauj noteikt, uz kuru pozīciju izdevumi attiecas.

189 Jākonstatē arī tas, ka, apstrīdot nepieciešamību pēc iepriekšēja saskaņojuma ar Komisiju, *GEF*, atbildot uz rakstisku Pirmās instances tiesas jautājumu, vispirms apgalvoja, ka *Datamonitor* pētījums ietilpst projekta 3. uzdevumā un ka ar to saistītie izdevumi ir jāklasificē pozīcijā "dokumentācija", kurai tehniskā pielikuma 2. un 5. tabulā kopā paredzēti EUR 11 056. Pēc tam tiesas sēdē *GEF* apstiprināja, ka uz šā pētījuma izmaksām attiecas Vispārīgo nosacījumu 13. panta 4. punkts, saskaņā ar kuru uzskata, ka Komisijas piekrišana ir dota, ja Komisija neceļ iebildumus divu mēnešu laikā pēc rakstveida pieprasījuma saņemšanas.

190 Izvērtējusi šos konstatējumus, Pirmās instances tiesa uzskata, ka *GEF* nav iesniegusi pierādījumus par to, ka Komisijas nostāja būtu bijusi kļūdaina.

191 No vienas puses, *Datamonitor* pētījums, kas tika pasūtīts 1998. gada februārī, lai sagatavotu finanšu tehnoloģiju semināru 1998. gada 27. martā, Vispārīgo nosacījumu 13. panta 3. punkta trešā ievilkuma izpratnē nav publikācija, kuras mērķis ir izplatīt informāciju par darbu projekta ietvaros.

192 No otras puses, pat ja varētu piekrist *GEF* apgalvojumam, kas pirmo reizi izskanēja tiesas sēdē, ka *Datamonitor* pētījums iekļaujams pozīcijā "īpašas būtiskas izmaksas", kas paredzētas Vispārīgo nosacījumu 13. panta 4. punktā, un ja Komisija nebūtu cēlusi iebildumus divu mēnešu laikā pēc rakstveida pieprasījuma saņemšanas, *GEF* nav spējusi pierādīt, ka šāds pieprasījums Komisijai ir iesniegts.

193 Šais apstākļos *GEF* nav pierādījusi, ka *Datamonitor* pētījuma izdevumi nav ārējo pakalpojumu un tehnisko iekārtu izmaksas, kas ietilpst pozīcijā "citas izmaksas". Līdz ar to Komisija pamatoti ir atteikusies samaksāt šo izdevumu summu.

194 Par ceļa izdevumiem *GEF* Pirēna 2000. gada 31. janvāra vēstulē vienīgi interesējas, cik pamatots ir otrajā izdevumu pārskatā deklarēto ceļa izdevumu noraidījums, jo tie, pēc *GEF* domām, ir dokumentēti un pamatoti, un attiecībā uz tiem Līgumā nav bijušas paredzētas nekādas saskaņojuma procedūras, ja pārvietošanās notiek EEK teritorijā. Savā 2000. gada 20. marta atbildes vēstulē Komisija paskaidro, ka izmaksas BEF 62 750 apmērā ir nevis noraidītas, bet gan pārceltas no pozīcijas "citas izmaksas" uz pozīciju "ceļa un uzturēšanās izdevumi". Šo izmaksu pierādījumi nekur netiek apstrīdēti.

195 Sēdē *GEF* atzina, ka runa ir par izmaksām, kas pārceltas uz citu pozīciju un samaksātas. Līdz ar to šis pretenziju punkts ir zaudējis spēku.

— "Citas izmaksas", kas deklarētas otrajā izdevumu pārskatā

196 No revīzijas pārskata projekta un galīgā revīzijas pārskata izriet, ka *GEF* ir deklarējusi summu BEF 155 006 (EUR 3818) pozīcijā "citas izmaksas".

197 Šajā summā ietilpst izdevumi BEF 62 750, kas attiecas uz ceļa izdevumiem un ko Komisija pārcēlusi uz pozīciju "ceļa un uzturēšanās izdevumi" (skat. iepriekš 194. un 195. punktu), kā arī BEF 92 256 par telefona un interneta izdevumiem.

198 Par šo pēdējo izmaksu noraidījumu *GEF* Pirēna 2000. gada 31. janvāra vēstulē vienīgi apgalvo, ka "telefona un interneta izmaksas varētu sīki pārrunāt tiktāl, ciktāl *FIWG* Līgumā paredzēta ar internetu saistīto izdevumu atlīdzināšana, konkrēti, saistībā ar tīmekļa vietnes *FIWG* darbību, bet *GEF* tomēr [labāk] tam nepievērsīsies [..] laika trūkuma dēļ". Atbildēs uz Pirmās instances tiesas jautājumiem *GEF* apgalvo, ka Līgums ļauj tai pieprasīt atlīdzināt šos izdevumus, jo Tehniskā pielikuma 2. tabulā 5. uzdevumam paredzēta summa EUR 5500 interneta izdevumiem, tā kā šā uzdevuma mērķis ir tikai un vienīgi tīmekļa vietnes izstrāde un uzturēšana. Tiesas sēdē *GEF* apgalvoja, ka šie izdevumi neietilpst pozīcijā "vispārīgās izmaksas", jo tās attiecas uz mainīgām un specifiskām izmaksām un tāpēc iekļautas Tehniskajā pielikumā.

199 Komisija 2000. gada 20. marta atbildes vēstulē paskaidroja, ka šie izdevumi ir noraidīti tāpēc, ka saskaņā ar Vispārīgo nosacījumu 13. panta 5. punktu uz tām attiecas pozīcija "vispārīgās izmaksas".

200 Tā kā, no vienas puses, *GEF* uzskata, ka revīzijas pārskata projektā un galīgajā revīzijas pārskatā norādīto "vispārīgo izmaksu" pozīcijā ietverto izdevumu noraidījums ir nepareizs, bet, no otras puses, tā nemin konkrētus argumentus, lai pierādītu to, kādā ziņā Komisijas rīcība, klasificējot šos izdevumus pozīcijā "vispārīgās izmaksas", ir kļūdaina, ne arī to, ka šie izdevumi ir saistīti tikai un vienīgi ar projekta 5. uzdevumu, pat ja prasītajā summā būtu iespējams konkrēti nodalīt interneta izmaksas, nav konkrētu argumentu, ka minētie izdevumi būtu saistīti tikai un vienīgi ar projekta 5. uzdevumu, tad šai aspektā *GEF* izvirzītie argumenti ir noraidāmi.

— "Citas izmaksas", kas deklarētas trešajā izdevumu pārskatā

201 No revīzijas pārskata projekta un galīgā revīzijas pārskata izriet, ka *GEF* trešajā izdevumu pārskatā ir deklarējusi summu BEF 318 034 (EUR 7833) pozīcijā "citas izmaksas".

202 Šajā summā iekļauti izdevumi BEF 72 221 (EUR 1790,31) par nelielu priekšmetu iegādi grāmatnīcās un BEF 248 813 (EUR 6093,54) par telefonu un internetu.

203 Komisija motivēja savu atteikumu samaksāt izmaksas par nelielu priekšmetu iegādi grāmatnīcās (BEF 72 221) ar to, ka šie priekšmeti nav konkrēti saistīti ar projektu.

204 Savos procesuālajos rakstos *GEF* vienīgi konstatē, ka ir paredzēta atlīdzināmo izmaksu kategorija "dokumentācijai" EUR 11 056 apmērā un ka minētie pirkumi ir bijuši nepieciešami projekta ietvaros paredzēto uzdevumu izpildei. Pielikumā atbildei uz Pirmās instances tiesas jautājumiem *GEF*, cenzdamās pierādīt šo izdevumu saistību ar projektu, iekļauj čekus par maksājumiem ar divām kredītkartēm, vienu kases čeku, divus izrakstus no vienas kredītkartes konta, divu grāmatnīcu faktūrrēķinus, abonementu un divas lapas ar bibliogrāfiskām atsaucēm.

205 Šai ziņā jāatzīmē, ka minētajos dokumentos nebija informācijas, kas ļautu secināt par nopirktās grāmatas vai publikācijas saikni ar projektu. No tā izriet, ka *GEF* nav spējusi pierādīt, ka šie izdevumi bijuši nepieciešami un saistīti ar projektu.

206 Attiecībā uz telefona un interneta izdevumu summu (BEF 245 813) Komisijas un *GEF* nostāja pilnīgi atbilst jau 197.–200. punktā izklāstītajai nostājai par identiskiem izdevumiem. Līdz ar to 200. punktā izklāstīto apsvērumu dēļ *GEF* argumenti ir noraidāmi.

— "Ceļa un uzturēšanās izdevumi", kuri noraidīti ar Vēstuli, ar ko pieņem ceturtā laikposma izdevumus

207 Saistībā ar izdevumiem, kuri noraidīti ar Vēstuli, ar ko pieņem ceturtā laikposma izdevumus, proti, to summu EUR 3404 apmērā, kura attiecas uz "ceļa un uzturēšanās izdevumiem" pozīcijā "tīkla ekspluatācija", un summu EUR 1608, kura attiecas uz pozīciju "citas izmaksas", Komisija ir motivējusi noraidījumu ar faktu, ka trūkst apliecinošu faktūrrēķinu.

208 Šeit pietiekami ir atzīmēt, ka *GEF* nav uzrādījusi nevienu elementu, ar ko varētu pierādīt šīs izmaksas, līdz ar to tā nav pierādījusi, ka Komisija, noraidot šos izdevumus, būtu kļūdījusies.

209 Tāpēc šis pamats ir jānoraida.

2. *Par ceturto pamatu, kas balstīts uz līgumsaistību labticīgās ievērošanas un labas pārvaldības principa pārkāpumu*

a) Lietas dalībnieku argumenti

210 Vispirms *GEF* apgalvo, ka Komisijas rīcība liecina par to, ka tā nav labticīgi ievērojusi savas līgumsaistības un pārkāpusi Beļģijas Civilkodeksa 1134. panta trešo daļu.

211 *GEF* tādējādi atzīmē, ka Komisijai bija zināms, no vienas puses, ka projekta īstenošanai paredzētais stundu skaits tiks pārsniegts un ka noteiktā brīdī tas patiešām notika, un, no otras puses, ka personāla izdevumu aprēķinu bāze ir grozīta laikposmā starp sākotnējo novērtējumu un finanšu anketas aizpildīšanu, tomēr tā nekad nav sniegusi par to negatīvas atsauksmes. Līdz ar to Komisija, apgalvo *GEF*, ir piekritusi, ka *GEF* pārsniedz projekta īstenošanai lēsto stundu skaitu, kas sākotnēji novērtēts ar daudz zemākām stundu likmēm. *GEF* turklāt atzīmē, ka Komisija, rakstot galīgo revīzijas pārskatu, ir atteikusies ņemt vērā tās apsvērumus par revīzijas pārskata projektu. Tā kā pēc Atkārtotā tehniskā novērtējuma izstrādātais pārskats

tika nosūtīts *GEF* valdei 2000. gada 27. oktobrī, tā nespēja noformulēt piezīmes par šo pārskatu, uz kura pamata tika izstrādāts 2000. gada 28. jūnija galīgais revīzijas pārskats. Visbeidzot, mainījusi savu attieksmi pret projekta izdevumiem, Komisija esot atteikusies sarīkot apsolīto sanāksmi.

212 *GEF* uzskata arī, ka Komisija ir pārkāpusi līgumsaistību labticīgās ievērošanas un labas pārvaldības principu, jo tā nav laikus paziņojusi *GEF* par savas nostājas maiņu saistībā ar projekta izdevumu pieņemšanu. Faktiski Komisija esot informējusi *GEF* par savas nostājas maiņu tikai 1999. gada decembrī, respektīvi, sešus mēnešus pēc projekta beigām un trīs mēnešus pēc tehniskā novērtējuma nobeiguma pārskata. Taču jau pēc pirmā izdevumu pārskata iesniegšanas 1998. gada martā esot bijis acīmredzams, ka aplēstais darba stundu skaits tiks pārsniegts, un tas faktiski arī noticis tad, kad 1998. gada oktobrī iesniegts otrais izdevumu pārskats. *GEF* secina, ka Komisija nav laikus darījusi tai zināmus savus iebildumus, lai gan tās kompetentie dienesti, bija uzraudzījuši projekta īstenošanas gaitu jau no paša sākuma.

213 Šos apgalvojumus *GEF* pamato ar diviem spriedumiem — vienu, ko 1991. gada 18. septembrī pasludinājusi *Hof van beroep te Brussel* (Beļģija) (Briseles Apelācijas tiesa) (*R.W.*, 1991.–1992., 677. lpp.) un otru, ko 1992. gada 5. februārī pasludinājusi *Hof van beroep te Antwerpen* (Beļģija) (Antverpenes Apelācijas tiesa) (*T.R.*, 1992., 174. lpp.), no kuriem izriet, ka līgumsaistību labticīgās ievērošanas un labas pārvaldības princips attiecībā uz informācijas sniegšanas pienākumu liek ievērot savlaicīgus termiņus.

214 Komisija apstrīd šā pamata pamatotību un apgalvo, ka saskaņā ar Vispārīgo nosacījumu 17. pantu revīzijas veikšanu nevar uzskatīt par sākotnējās nostājas maiņu.

b) Pirmās instances tiesas vērtējums

215 Pirmkārt, no iepriekš minētā 118.–124. punkta izriet, ka tas, ka Komisija ir pieņēmusi zināšanai *GEF* iesniegtos izdevumu pārskatus, saskaņā ar tiem veikusi dažus maksājumus un sniegusi pozitīvas atsauksmes par projekta īstenošanu, nekādi nenozīmē, ka tā būtu galīgi pieņēmusi deklarētos izdevumus.

216 Šai ziņā jāatzīmē, ka Komisija visā projekta izpildes laikā ir rīkojusies, ievērojot saistības, kas tai uzliktas ar Līgumu.

217 Otrkārt, attiecībā uz *GEF* argumentu, kura pamatā ir apgalvojums, ka Komisija, izstrādājot galīgo revīzijas pārskatu, nav ņēmusi vērā tās apsvērumus par revīzijas pārskata projektu, kas izklāstīti Pirēna 2000. gada 31. janvāra vēstulē, ir jāatzīmē, ka uz visiem jautājumiem, kas minētajā vēstulē ir uzdoti, Komisija ir atbildējusi. Faktiski 2000. gada 20. marta vēstulē Komisija ir izklāstījusi iemeslus, kuru dēļ tā uzskata, ka Pirēna apsvērumi nav pamatoti.

218 2000. gada 20. marta vēstulē Komisija ir izklāstījusi iemeslus, kuru dēļ *GEF* Pirēna 2000. gada 31. janvāra vēstulē nevarēja apgalvot šo, proti, pirmkārt, ka revīzijas pārskata projektā ietvertās apsūdzības un pieņēmumi nebija uzsvērti nedz revīzijas laikā, nedz norādīti Šelinga [*Schelling*] 1999. gada 9. jūlija vēstulē pēc tās, un ir pretrunā Komisijas veiktajai projekta administratīvajai un materiālajai pārraudzībai; otrkārt, ka Līgumā paredzētais darbības sākuma datums ir tikai atsauces datums; treškārt, ka *GEF* izmantoja Darbalaika uzskaites tabulas Vispārīgo nosacījumu 13. panta 1. punkta otrās daļas izpratnē; ceturtkārt, ka Komisijas minētie iemesli papildu Darbalaika uzskaites tabulu noraidīšanai, respektīvi, projekta sākuma

datums un par informācijas speciālistu norādītais darba laiks, nav bijuši pamatoti; piektkārt, ka revidentu veiktais apgrozījuma un personāla izdevumu salīdzinājums, kas iekļauts revīzijas pārskata projekta 4. tabulā, bija kļūdains; sestkārt, ka Goldfingera algas aprēķini bija aplami. Visbeidzot, no vienas puses, Komisija paskaidroja iemeslus, kuru dēļ tā atteicās samaksāt izdevumus, kas saistīti ar *Datamonitor* pētījumu (BEF 126 871), ceļa izdevumiem BEF 62 750 apmērā, pirkumiem grāmatnīcās un telefona un interneta izdevumiem. No otras puses, Komisija noraidīja *GEF* secinājumus, ar kuriem tā cenšas pierādīt, ka Komisija ir pieņēmusi visus deklarētos izdevumus un apstiprinājusi līdzekļu lietojumu projekta īstenošanai.

219 No 2000. gada 20. marta vēstules izriet, ka Komisija ir ņēmusi vērā Pirēna apsvērumus. Tas, ka Komisija būtībā ir palikusi pie savas nostājas, kuru tā noformulēja revīzijas pārskata projektā, izstrādājot galīgo revīzijas pārskatu, nebūt nenozīmē to, ka tā ir ignorējusi minētos apsvērumus, bet gan to, ka tā pēc atkārtotās pārbaudes nav uzskatījusi par vajadzīgu mainīt savu sākotnējo nostāju.

220 Treškārt, runājot par *GEF* apgalvojumiem, ka tā nav varējusi iesniegt savus komentārus par Atkārtotā tehniskā novērtējuma pārskatu, jo tas *GEF* nosūtīts tikai 2000. gada 27. oktobrī, vispirms ir jākonstatē, ka pārskatā ir atskaite par 2000. gada 24. maija sanāksmi starp revidentiem un Goldfingeru, kuras laikā Goldfingers izklāstīja projekta ietvaros paveikto un atbildēja uz jautājumiem, kas viņam tika uzdoti divās īpaši tam organizētās sēdēs.

221 Līdz ar to, kā atzīmēts iepriekš 162. un 163. punktā, var domāt, ka sanāksmē, kad notika minētā tehniskā novērtēšana, *GEF* varēja paust savu nostāju par tiem būtiskajiem aspektiem, kas bija minētās novērtēšanas priekšmets. *GEF* turklāt to nenoliedz.

222 Jāatzīmē arī, ka galīgajā revīzijas pārskatā lielākoties atkārtoti revidentu konstatējumi, kas bija lasāmi revīzijas pārskata projektā, par kuru *GEF* ir paudusi savu nostāju. Vienīgā atšķirība abu pārskatu aprēķinos ir tāda, ka pēc Atkārtotā tehniskā novērtējuma veikšanas tika pielāgots vērā ņemto stundu skaits. Tas tika darīts, ņemot vērā Atkārtoto tehnisko novērtējumu, Komisijai samazinot otrajam un trešajam uzdevumam lēsto stundu skaitu. Pat ja pieņem, ka *GEF* nav bijusi iespēja paust nostāju par šo aspektu Atkārtotā tehniskā novērtējuma veikšanas laikā, tā Pirmās instances tiesai nav iesniegusi nevienu elementu, kas pierādītu, ka šāds pielāgojums bijis kļūdains.

223 Turklāt galu galā ir jākonstatē, ka no 159.–178. punktā sniegtā vērtējuma par tehniskā novērtējuma procedūru un rezultātiem var secināt, ka *GEF* pretenzijas par šo novērtējumu ir nepamatotas.

224 Visbeidzot, Komisijai nevar pārmest, ka tā pirms galīgā revīzijas pārskata pabeigšanas nav organizējusi sanāksmi ar *GEF*.

225 *GEF* ar 2000. gada 21. decembra vēstuli lūdza Komisijai sasaukt sanāksmi, lai, pirmkārt, pārrunātu ar Komisiju projekta cenas noteikšanas veidu, otrkārt, Atkārtotā tehniskā novērtējuma pārskata procedūru un saturu, treškārt, galīgā revīzijas pārskatu un tā izstrādes metodi un, visbeidzot, iemeslus, kas liek *GEF* justies pārliecinātai par to, ka tā ir rīkojusies atbilstīgi Līgumam, visā projekta īstenošanas gaitā ņemot vērā arī Komisijas rīcību.

226 Šis lūgums atkārtots arī 2001. gada 21. februāra un 26. jūlija vēstulē, ko *GEF* adresējusi Komisijai.

227 No vienas puses, ir jākonstatē, ka nekur Līguma noteikumos nav teikts, ka Komisijai būtu jāsasauc šādas sanāksmes.

228 No otras puses, nav noliedzams, ka Komisija ar 2001. gada 2. februāra vēstuli ir informējusi *GEF*, ka *OLAF* ir sācis izmeklēšanu saistībā ar *FIWG* un ka tiks sarīkota sanāksme ar *GEF*, lai varētu izskatīt un apspriest jautājumus, kas radušies par galīgo revīzijas pārskatu, kā arī aspektus, ko *GEF* norādījusi 2000. gada 21. decembra vēstulē tiktāl, ciktāl tie ir svarīgi Komisijas veiktajai izmeklēšanai.

229 Tomēr no visiem iepriekš izklāstītajiem iemesliem izriet, ka, atbilstīgi Komisijas norādei par to, ka tās rīcībā bijuši visi *GEF* sūtītie elementi un apsvērumi par iepriekš minētajās vēstulēs uzdotajiem jautājumiem un ka tā uz tiem jau ir atbildējusi, turklāt devusi iespēju *GEF* pārrunāt arī revidentu konstatējumus, konkrēti, Atkārtotā tehniskā novērtējuma veikšanas laikā, nav bijusi vajadzīga nekāda sanāksme.

230 *GEF* piebilst, ka Komisija, informējot *GEF* par savu nostāju darba stundu jautājumā tikai 1999. gada decembrī, t.i., sešus mēnešus pēc projekta beigām un trīs mēnešus pēc tehniskā novērtējuma nobeiguma pārskata, nav to darījusi laikus.

231 Šai ziņā pietiek atzīmēt, kā tas jau darīts iepriekš, ka Komisija saskaņā ar Vispārīgo nosacījumu 17. pantu ir tiesīga veikt revīziju divu gadu laikposmā pēc pēdējā Komisijas maksājuma vai Līguma darbības beigām. Un revīzijas pārskata projekts un galīgais revīzijas pārskats, kuri *GEF* nosūtīti, attiecīgi, 1999. gada 21. decembrī un

2000. gada 18. jūlijā, precīzi iekļaujas Vispārīgo nosacījumu 17. pantā noteiktajā termiņā.

232 Šais apstākļos ceturtais pamats ir noraidāms.

3. *Par otro pamatu, kas balstīts uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principa pārkāpumu*

a) Lietas dalībnieku argumenti

233 *GEF* uzskata, ka Komisijas rīcība ir rosinājusi tajā paļāvību par to, ka veids, kādā tā deklarējusi izdevumus un darba stundas, ir atbilstīgs Līgumam, ka jau veiktie maksājumi ir bijuši pamatoti un ka tā līdz ar to ir izpildījusi visus nepieciešamos nosacījumus, lai saņemtu atlikušos maksājumus.

234 Tā atsaucas uz iepriekšējiem līgumiem, kas bijuši noslēgti ar Komisiju un kuros tā norādījusi projektam veltīto darba stundu kopskaitu, un attiecībā uz kuriem Komisija vairākkārt apliecinājusi, ka šāda procedūra ir pietiekama.

235 Arī šai gadījumā *GEF* uzskata, ka ir pareizi aizpildījusi visas veidlapas, uz vienas no tām konkrēti un detalizēti norādot darba stundu skaitu un izmaksas.

236 *GEF* iesniegtos izdevumu pārskatus turklāt pārbaudījuši vairāki Komisijas dienesti, kas nekad pirms maksājumu izdarīšanas nav lūguši *GEF* sniegt papildu informāciju par projektam veltīto laiku. Pat tad, kad Komisijai bijis skaidrs, ka stundu skaits tiks vai ir jau ticis pārsniegts, proti, pēc pirmā un otrā izdevumu pārskata iesniegšanas, Komisija tik un tā veikusi attiecīgo pārskatu samaksu. Visbeidzot, Komisija nekad neesot projektam "ieslēgusi sarkano gaismu", respektīvi, piemērojusi administratīvu procedūru, kas parasti notiek problemātisku projektu gadījumā. Gluži otrādi, visā projekta īstenošanas gaitā *GEF* saņēmusi no Komisijas vienīgi pozitīvas atsauksmes par projektu. Līdz ar to nav iedomājams, ka Komisija, paudusi viennozīmīgu piekrišanu projekta īstenošanai, varētu pēkšņi celt radikālus iebildumus.

237 Komisija apstrīd *GEF* argumentus un apgalvo, ka rīkojusies, pilnībā ievērojot Līguma noteikumus.

b) Pirmās instances tiesas vērtējums

238 Pēc pirmā un ceturtā pamata izvērtēšanas konstatējot, ka Komisija ir rīkojusies atbilstīgi Līgumam un saskaņā ar līgumsaistību labticīgās ievērošanas un labas pārvaldības principu, arī šeit jākonstatē, ka šis pamats nav pamatots.

239 Šo secinājumu nevar atspēkot tas, ka Komisija ar *GEF* iepriekš noslēgto līgumu ietvaros nav pārbaudījusi attiecīgajiem projektiem veltīto stundu skaitu. Ja arī Komisija saistībā ar šiem līgumiem ir bijusi labvēlīgāka, tas nekādi nevar skart tās tiesības šai konkrētajā situācijā saskaņā ar Līguma noteikumiem veikt pārbaudes, kuras tā uzskata par vajadzīgām.

240 No tā izriet, ka šis pamats ir noraidāms.

4. *Par trešo pamatu, kas balstīts uz tiesību uz aizstāvēšanos ievērošanas principa pārkāpumu*

a) Lietas dalībnieku argumenti

241 *GEF* uzskata, ka Komisija nav rīkojusies atbilstoši tiesību uz aizstāvēšanos ievērošanas principam.

242 Pirmkārt, tā pārmet Komisijai, ka tā ir nosūtījusi *GEF* Atkārtotā tehniskā novērtējuma pārskatu tikai 2000. gada 27. oktobrī, kas liedzis tai laikus darīt Komisijai zināmus savus apsvērumus un pārrunāt Komisijas secinājumus, kuri, cita starpā, ir pretrunā Atkārtotā tehniskā novērtējuma pārskata secinājumiem. Galīgajā revīzijas pārskatā, kura pamatā lielākoties ir revīzijas pārskata projekts un Atkārtotā tehniskā novērtējuma pārskats, nav ņemti vērā nedz *GEF* apsvērumi par Atkārtotā tehniskā novērtējuma pārskatu, nedz *GEF* un Pirēna 2000. gada 31. janvāra vēstulē paustie apsvērumi par revīzijas pārskata projektu. *GEF* no tā secina, ka, tā kā runa ir par personiskām interesēm, attiecīgajām personām vajadzēja būt iespējai darīt zināmu savu viedokli pirms revīzijas pārskata galīgās izstrādes.

243 Otrkārt, tā izsaka Komisijai pārmetumus par to, ka tā pirms revīzijas pārskata pabeigšanas nav noorganizējusi sanāksmi ar *GEF*, neņemot vērā attiecīgos lūgumus un vairākkārt izskanējušo oficiālo Komisijas solījumu to sarīkot. Tiesas sēdē *GEF* precizēja, ka tā vēlējusies minētajā sanāksmē atrisināt problēmas, kas radušās dēļ tā, ka Komisija noraidījusi papildu Darbalaika uzskaites tabulas.

244 Komisija apstrīd *GEF* argumentu pamatotību.

b) Pirmās instances tiesas vērtējums

245 Šai aspektā pietiek konstatēt, ka šis pamats ir nepamatots, jo, izvērtējot ceturto pamatu, tika konstatēts, ka Komisija nav pārkāpusi labticīgās ievērošanas un labas pārvaldības principu (skat. Iepriekš minēto 215.–229. punktu).

246 Līdz ar to šis pamats ir noraidāms.

247 No visiem iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka prasītājas prasība ir jānoraida.

B — *Par Komisijas pretprasību*

1. *Lietas dalībnieku argumenti*

248 Komisija saskaņā ar Vispārīgo nosacījumu 16. panta 3. punktu prasa atlīdzināt EUR 273 516, kas atbilst starpībai starp summu, kuru Komisija *GEF* ir faktiski

samaksājusi, t.i., EUR 396 000, un izdevumiem, kurus tā ir pieņēmusi, t.i., EUR 122 484.

249 *GEF* replikas rakstā vienīgi secina, ka Komisijas iesniegtā pretprasība ir nepamatota.

2. *Pirmās instances tiesas vērtējums*

250 Pietiek konstatēt, ka no lietas materiāliem izriet, ka Komisija ir pārskaitījusi *GEF* summu EUR 396 000 apmērā un, ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, Komisija ir pamatoti pieņēmusi summu EUR 122 484 apmērā, kas pēc finanšu revīzijas atzīta par projektā ieguldītajiem izdevumiem. No tā izriet, ka Komisijai ir pamats saskaņā ar Vispārīgo nosacījumu 16. panta 3. punktu pieprasīt *GEF* atlīdzināt tai pārmaksu EUR 273 516 apmērā.

251 Runājot par procentu maksājumu, jāatzīmē, ka *GEF* adresētajā debeta paziņojumā Komisija bija norādījusi, ka samaksas termiņš ir 2001. gada 31. augusts un ka pēc šī datuma tiks piemēroti kavējuma procenti saskaņā ar likmi, kuru Eiropas Centrālā banka noteikusi savām EUR refinansēšanas operācijām 2001. gada augustā, palielinot to par 1,5 punktiem.

252 Tomēr jākonstatē, ka, lai gan Līgumā dažos gadījumos ir paredzēts piemērot Eiropas Monetārā institūta noteikto likmi (Vispārīgo nosacījumu 5. panta 3. punkta trešā daļa un 16. panta 1. punkts), šim gadījumam Līgumā nav paredzēta nekāda likme.

253 Tā kā līgumiskās procentu likmes nav un tā kā uz Līgumu attiecas Beļģijas tiesību akti, ir jāpiemēro Beļģijas Civilkodeksa 1153. pants, kurā noteikts, ka:

"Ja ir saistības, kuras paredz tikai noteiktas summas nomaksu, procentu atlīdzināšana par šo saistību novēlotu izpildi notiek, piemērojot tikai un vienīgi likumisko procentu likmi, izņemot gadījumus, kad tiesību aktos noteikts citādi. Procenti ir jāsamaksā, bez pienākuma kreditoram pierādīt, ka viņam ir radušies zaudējumi. Tos skaita no datuma, kad ir bijis izsniegts aicinājums maksāt, izņemot gadījumus, kad tos automātiski skaita saskaņā ar likumu [..]"

254 Tā kā Komisija bija sniegusi *GEF* oficiālu aicinājumu maksāt, tai ir pamats no 2001. gada 1. septembra pieprasīt kavējuma procentus pēc Beļģijas tiesību aktos noteiktās likmes.

255 Tātad Komisijas pretprasība ir apmierināma. Līdz ar to *GEF* atbilstīgi atbildētājas prasījumiem ir jāpiespriež samaksāt Komisijai summu EUR 273 516 apmērā, kā arī kavējuma procentus pēc Beļģijā spēkā esošās ikgadējās likumā noteiktās likmes, sākot no 2001. gada 1. septembra līdz pilnīgai parāda nomaksai.

Par tiesāšanās izdevumiem

256 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā *GEF* spriedums nav labvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA
(pirmā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) **prasītājas prasību, pirmkārt, likt Komisijai samaksāt summu EUR 40 693 apmērā un, otrkārt, izdot kredīta paziņojumu par summu EUR 273 516, noraidīt;**

2) **Komisijas pretprasību apmierināt un tā iznākumā piespriest prasītājai samaksāt Komisijai summu EUR 273 516 apmērā, kā arī kavējuma procentus pēc Beļģijā spēkā esošās ikgadējās likumā noteiktās likmes, sākot no 2001. gada 1. septembra līdz pilnīgai parāda nomaksai;**

3) **prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Vesterdorf Jaeger Mengozzi

Martins Ribeiro Dehousse

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2005. gada 15. martā.

Sekretārs

H. Jung

Priekšsēdētājs

B. Vesterdorf

Satura rādītājs

Līgums, par kuru ir strīds ..... II - 838

Prāvas rašanās fakti ..... II - 845

A — Pirmais izdevumu pārskats par laikposmu no 1997. gada 4. jūlija līdz 1998. gada 3. janvārim ..... II - 846

B — Otrais izdevumu pārskats par laikposmu no 1998. gada 4. janvāra līdz 1998. gada 3. jūlijam ..... II - 847

C — Trešais izdevumu pārskats par laikposmu no 1998. gada 4. jūlija līdz 1999. gada 3. janvārim ..... II - 847

D — Finanšu revīzija ..... II - 848

E — Ceturtais izdevumu pārskats par laikposmu no 1999. gada 4. janvāra līdz 1999. gada 3. jūlijam ..... II - 854

F — Komisijas atlīdzinājuma pieprasījums: 2001. gada 11. jūlija debeta paziņojums. II - 855

Process ..... II - 857

Lietas dalībnieku prasījumi ..... II - 858

Par Pirmās instances tiesas kompetenci ..... II - 860

Par lietas būtību ..... II - 861

A — Par prasītājas prasību pirmkārt, izmaksāt tai 40 693 EUR un, otrkārt, izsniegt kredīta paziņojumu par 273 516 EUR ..... II - 861

1. Par pirmo pamatu, kas balstīts uz Līguma pārkāpumu ..... II - 862

a) Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 862

b) Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 870

Ievada apsvērumi ..... II - 870

Par personāla izdevumiem ..... II - 873

— Par to, vai Komisija ir pieņēmusi Līgumā paredzēto, sākotnēji lēsto darba stundu skaita palielinājumu ..... II - 874

— Par pierādītajām, projektam veltītajām darba stundām ..... II - 880

— Iespējamās neprecizitātes, kuras saistībā ar darba stundām un personāla izdevumiem revidenti pieļāvuši Atkārtotā tehniskā novērtējuma pārskatā un galīgajā revīzijas pārskatā ..... II - 885

Par izdevumiem pozīcijās "ceļa un uzturēšanās izdevumi" un "citas izmaksas" ..... II - 891

— "Ceļa un uzturēšanās izdevumi", kas deklarēti otrajā izdevumu pārskatā ..... II - 891

— "Citas izmaksas", kas deklarētas otrajā izdevumu pārskatā .... II - 894

— "Citas izmaksas", kas deklarētas trešajā izdevumu pārskatā ... II - 895

— "Ceļa un uzturēšanās izdevumi", kuras noraidītas ar vēstuli, ar ko pieņem ceturtā laikposma izdevumus ..... II - 896

2. Par ceturto pamatu, kas balstīts uz līgumsaistību labticīgās ievērošanas un labas pārvaldības principa pārkāpumu ..... II - 897

a) Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 897

b) Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 899

3. Par otro pamatu, kas balstīts uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principa pārkāpumu ..... II - 903

a) Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 903

b) Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 904

4. Par trešo pamatu, kas balstīts uz tiesību uz aizstāvēšanos ievērošanas principa pārkāpumu ..... II - 905

a) Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 905

b) Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 906

B — Par Komisijas pretprasību ..... II - 906

1. Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 906

2. Pirmās instances tiesas vērtējums ..... II - 907

Par tiesāšanās izdevumiem ..... II - 908